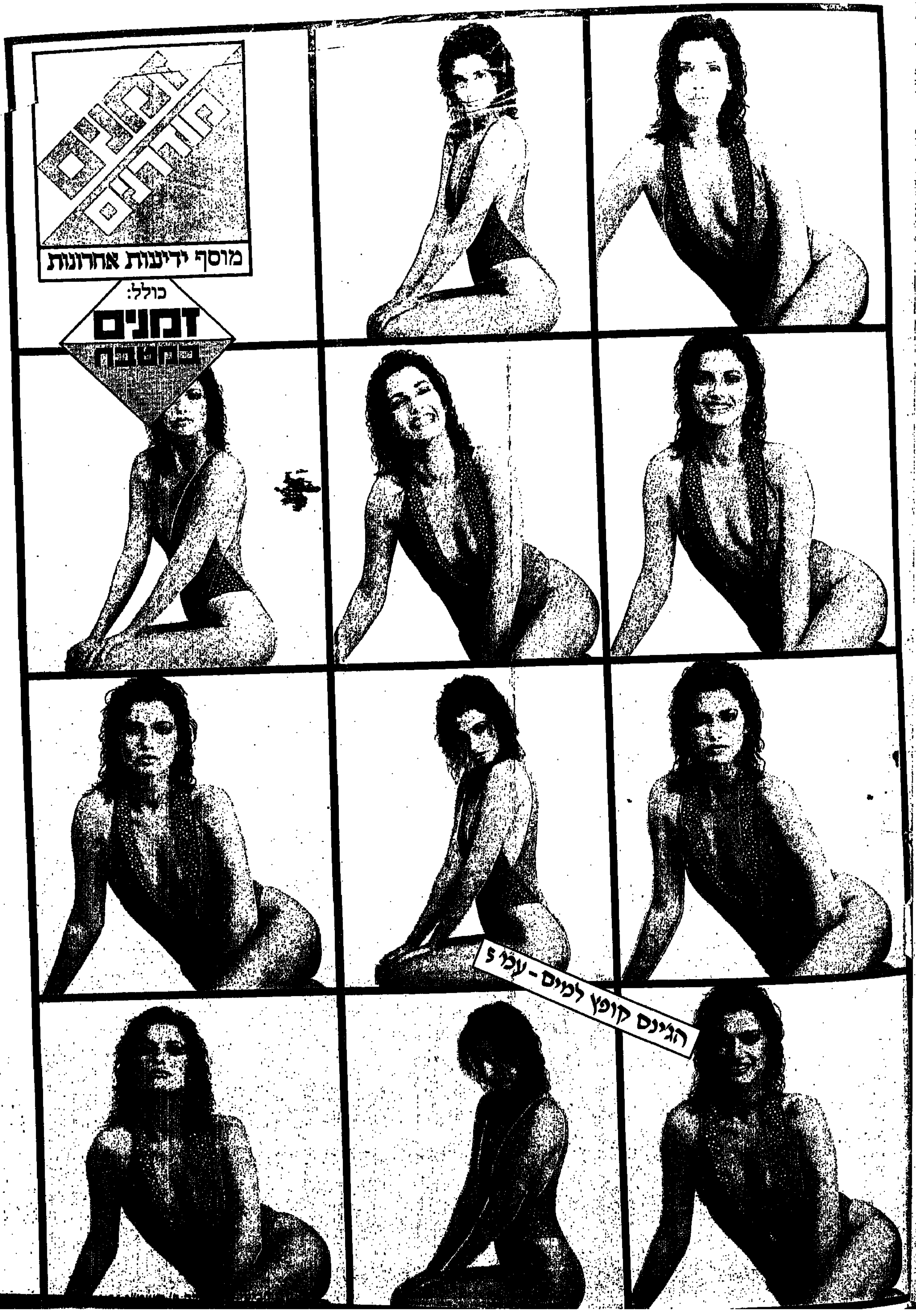

מהיום בישראל, כמו בעולם הגדול, עוברים לרצף את הסלון באריחי קרמיקה.
חברת נגב קרמיקה, המובילה בענף זה בישראל, מציעה לבחירתך אריחי קרמיקה חדשים בגודל 30 X 30 ס"מ ב־9 גוונים שונים לריצוף הסלון, חדר האוכל והמטבח.

מדוע קרמיקה?

הקרמיקה משרה אווירה יוקרתית ומהווה רקע מיוחד לריהוט, לשטיחים ולחפצי הנוי שבסלון.
יתרונות הקרמיקה ברורים:

- בעלת מגע נעים.
- קלה לניקוי ולאחזקה.
- יש לה מראה חדש ורענן לאורך שנים.
- אין צורך בליטוש חוזר.
- היא אידאלית לשילוב גוונים ולקבלת אפקטים עיצוביים אחרים.

אריחי "נגב קרמיקה" מצטיינים בדרגת שחיקה נמוכה, ובעמידות נגד כתמים ושריטות. לאריחים מוצרים נלווים לגימור מושלם: רובה צבעונית ואריחי פנל.
את אריחי "נגב קרמיקה" ניתן להדביק על רצפת הסלון בביתך ללא לכלוך, ללא טירחה.
תוך 24 שעות יש לך סלון חדש!

הצטרפו גם אתם לדור הסלון, בואו אל סוכן "נגב קרמיקה" ותקבלו שרות הכולל יעוץ הנדסי מאנשי המקצוע הטובים בישראל.

צפון:
- שיש כינרת - טבריה
- צפון פלסט - חיפה
- טופולסקי ובניו - חיפה
- רטהאוז - חדרה
- רטהאוז - נתניה

מרכז
- עוגן - הרצליה
- סופר קרמיק - בני ברק
- רספורט - פתח־תקוה
- כתר נוי - גבעתיים
- הלפרין - תל־אביב
- נגב קרמיקה - תל־אביב

דרום
- רפי לביא - אשדוד
- קרמיקה דרום חולון - אשקלון
- קימחי בע"מ - באר שבע
- מרכז הבניה והתעשיה - אילת

נגב קרמיקה. דור הסָלון

מאת עמית לוינסון

שגריר קוראדו טליאני:

בישיבה על הריצפה

השגריר האיטלקי קוראדו טליאני עומד לסיים את כהונתו בישראל. נספח התרבות של שגרירות איטליה, אלברטו דיי־מאורו, ערך לו מסיבת־פרידה שבמהלכה הסתבר, שלא מעט אנשים יתגעגעו אליו.

„הזוג טליאני שבר משהו בפורמאליות המקובלת בקורפוס הדיפלומטי", אמרה חווה ליבר, מנהלת ספריית „שער ציון – בית־אריאלה". „ערכנו בחסותו תערוכה של אדריכלות איטלקית בשנות ה־70. האולם התמלא והגריר טרם הגיע. חיכינו וחיכינו וכשבא, רציתי להובילו אל המקום הטוב ששמרנו לו באחת השורות הראשונות. 'לא, אני מעדיף לשבת על הריצפה כדי לא להפריע לאנשים שחיכו לי', אמר וכך עשה", סיפרה חווה.

אשת השגריר, אודיל טליאני, כשהיא אנגליה במוצאה, היא חובבת מוסיקה נלהבת. היא הולכת גם לקונצרטים של מוסיקה ישראלית אוואנגרדית. מספרים שכאשר עצרו את פלאטו שרון באיטליה, והיא החלה מקבלת איומים בטלפון, מצאה הגברת טליאני דרך מקורית לטפל בעניין. „נחטוף את ילדיך", איים קול זר מעבר לקו. „אולי אתה יכול לבוא עכשיו? אני לא יכולה לסבול יותר את הילדים שלי", השיבה למאיים בנימה הרצינית שלה. מאותו יום חדלו האיומים.

השגריר נודע אף הוא בחוש ההומור שלו. במסיבת הפרידה במכון התרבות האיטלקי סיפר: „הבית שבו אני גר ברמת־גן, הוא בית שיולד חדרים. כל שגריר שהתגורר בו לפני הוסיף חדר".

שגריר טליאני וחוה ליבר: בית יולד חדרים

אגב, הבית השוכן בתל־בנימין נבנה בסוף שנות ה־30' על־ידי יהודית בת יוסף אליהו שלוש, ממייסדי ת"א והיינריך כהן ז"ל. בבית זה גדלו שלושת ילדיהם, שאחד מהם הוא מיקי כהן, לשעבר מנכ"ל מספנות ישראל. לאחר שמישפחת כהן־שלוש מכרה את הבית הוא עבר לידיה של „עמידר", שהעמידה אותו לרשות משה שרת, אשר התגורר בו בתקופת כהונתו בממשלה. לדברי טליאני, ביתם הצנוע של כהן־שלוש ושרת הלך ותפח, בתקופות כהונתם של שגרירי איטליה.

יעל אביב:

עליסה בארץ הפלאות

את יעל אביב גילה מנחם גולן, לפני הרבה שנים. בת 18, הזמין אותה למיג־חרבר, החליף את שם משפחתה מווידר לאביב, ומאז כוכבה דרך. הרבה הצגות ואחר־כך התפקיד הראשי בסידרת־הטלוויזיה „חדווה ושלומיק".

בשלב מסויים, החליטה יעל, שהגיע הזמן לגלות עולם. היעד הראשון היה פאריז לשנה. אחר־כך אמסטרדם. ומשם המשיכה עם בעלה, עו"ד צחי שני, למזרח־הרחוק: תאילנד, לאוס, נפאל והודו שבה גרו עשר שנים.

עכשיו, כשבאה לביקור־מולדת, נראה כאילו הזמן קפא. יותר מ־20 שנה לאחר שנתגלתה, היא עדיין יפהפיה־מרשימה. במסיבת יום־ההולדת ה־50 של זובין מהטה, גנבה את ההצגה. כאשר הוצגה בפניו כתושבת הודו, התעניין מהטה „איפה בדיוק". יעל סיפרה שבאי גואה. מהטה הנרגש לקח פסק־זמן מאורחיו הרבים, וסיפר ליעל את זיכרונות־הילדות שלו מגואה – אז מושבה פורטוגזית ומקום־קיט יוקרתי. כל תושבה נהג זובין־האב, שהקים את התזמורת־הסימפונית של בומביי לנסוע לשם עם בנו.

יעל אביב וזובין מהטה: שבויה בקסם המיוחד

יעל סיפרה לו על גואה. איך שבחנויות־המכולת, עדיין מדברים פורטוגזית, ואילו בחנויות־הבדים שבהן היא רוכשת חומרים לבגדים שהיא מעצבת־מייצרת – מדברים אנגלית. „בשפת המקום – קונקונית, אני יודעת להגיד רק 'שלום'".

לאחרונה עברה לגור בקוסטה־דל־סול שבספרד, כדי שבתה היחידה, תאי, בת ה־10, תלמד בבית־ספר טוב. „אילמלא תאי הייתי נשארת בהודו. שם מצאתי שקט נפשי", אומרת יעל. „אני שבויה בקסם המיוחד של [illegible] שם כמו עליסה בארץ הפלאות, אבל אוהבת לפעמים להתלבש ולנסוע למערב.

מרגש אותי מאוד, שאחרי כל כך הרבה שנים עדיין זוכרים אותי כאן".

עודד בורלא:

תחקיר על פילים

עודד בורלא ואחותו עופרה בורלא־אדר: אפילו אקרובט

מה קורה לפיל קטן שמחליק ונופל לתוך בור? האם ידעתם שבסרי־לאנקה יש בית יתומים ל...פילים? על שאלות אלה ואחרות משיב עודד בורלא בספרו ה־54(!) שיצא לאור בהוצאת „תגא".

בעיקבות פנייתה של אגודת „יד ביד" הופיע הסופר במחלקה האונקולוגית של בית־החולים „בילינסון" וקרא באוזני הילדים המאושפזים שם פרקים מתוך הספר ששמו „בית־יתומים לפילים".

הילדים (חולי סרטן) התעניינו לדעת מניין שואב המחבר את רעיונותיו. „לפני כשלוש שנים ביקר אצלי ידיד העובד בשליחות האו"ם, בארצות נחשלות. הוא סיפר לי שהילדים בסרי־לאנקה חופרים בורות בג'ונגלים כדי למצוא אבנים חצי־יקרות. אחרי שהילדים הולכים עוברות שם משפחות של פילים, והתינוקות שלהם נופלים [illegible] מים לתוך הבורות. הפילות לא יכולות להוציא את ילדיהן מהבור והן [illegible] קות. מדי שבוע יוצאת משלחת לג'ונגל כדי להציל את הפילים הק[illegible] נים", סיפר בורלא, ש־71 שנותיו [illegible] ניכרות בו. „ערכתי תחקיר על הנושא. גם פניתי במיכתב לאשתו של [illegible] ז'אק אמיר מדימונה, כדי שתיצור קשר עם בני סרי־לאנקה המתגוררים שם".

דרך ארוכה עשה עודד (אגב, [illegible] הראשון בארץ שנקרא בשם זה, [illegible] בנו של הסופר יהודה בורלא ז"ל) מאז שפירסם את ספרו הראשון [illegible] 35 שנים.

„הספר הראשון התחיל [illegible] עודד שהוא גם צייר, גרפיקאי, [illegible] אמנות, צלם, מעצב תכשיטים [illegible] למוסיקה קלאסית, התגורר [illegible] וכתב משם מיכתבים לליאורה [illegible] אחותו".

מספרת אחותו עופרה בורלא [illegible]: „המיכתבים מצאו־חן בעיני אמא [illegible] בתור אמא גאה היא שלחה אותם [illegible] גולדברג, שמצאה אותם ראויים [illegible] סום וגם ניבאה לו עתיד של [illegible] יצא לאור ספרו הראשון 'מבעד [illegible] אורה'".

בין הספר הראשון לספר ה־54 [illegible] פיק עודד גם להינשא שלוש [illegible] להוליד שלושה ילדים ולעסוק [illegible] ריו, „בכל תחומי האמנות, [illegible] מחול קלאסי. גם את זה יכולתי [illegible] שות, כי בצעירותי הייתי [illegible]

משה קצב:

היכרות בטירונות

השר משה קצב: הגיע מוקדם לממשלה

הצגת ה־50 של „איך להיות אמא יהודיה בעשרה שיעורים" נתרמה על־ידי המפיקים חיים סלע וגיורא קירשנר לאגודת „יד ביד" לעזרה לזולת.

השר משה קצב פתח את הערב החגיגי בנאום ברכה. את טקס הברכות שלאחר מכן הינחה מני פאר המשתתף בהצגה. „לאור מה שקרה בוועידת חרות, השר קצב כבר רגיל שמישהו אחר נועל את האירועים שהוא פותח" אמר מני. כחצי שעה לאחר מכן, במסיבה שנערכה עם תום ההצגה והברכות, נזכרו השחקן והשר שהם מכירים זה את זה מהצבא.

„בזכות מני ובזכות מוטי (גלעדי) היתה לי טירונות קלה. שלושתנו היינו באותה מחלקה", סיפר קצב. „מהרגע הראשון ידעתי, שיש להם כישרון מישחק".

„התגייסנו לצה"ל בדיוק באותו יום, 4 באוגוסט 1964", נזכר פאר, „והשתחררנו כעבור שנתיים וחודש בדיוק באותו יום – שנינו בשיחרור מוקדם בגלל המיתון".

מני פנה אל הבידור. קצב הלך ללמוד משפטים וכלכלה. כעבור שנים שב מני אל ספסל הלימודים וסיים בהצטיינות את החוג לתולדות האמנות. השבוע, בבית החייל, נפגשו על אותה בימה.

„הרי התגייסנו בדיוק באותו יום. מה המיספר האישי שלך?" שאל מני את קצב. כשנקב השר במיספר חישב השחקן ומצא: „אתה התגייסת בבוקר ואני בצהריים. עכשיו אני מבין למה אתה הגעת לפני לממשלה..."

מרדכי וירשובסקי ויעקב מישורי

חלומות על ברוק שילדס

מרדכי וירשובסקי (מימין) ויעקב מישורי: רבע שעה מספיקה

לאחר טקס הענקת אזרח־כבוד של העיר תל־אביב למאסטרו זובין מהטה, צעדו ח"כ מרדכי וירשובסקי ונגן־הקרן יעקב מישורי, אל קבלת־הפנים בלשכתו של ראש־העיר שלמה להט.

וירשובסקי, הידוע באהבתו הרבה למוסיקה, דיבר בשבח הסימפוניה השמינית של ברוקנר, כפי שביצעה אותה התזמורת־הסימפונית־הישראלית, ערב קודם.

„הקליימקס בפרק האחרון היה נפלא, חבל שלא מנגנים מספיק את ברוקנר", אמר, והוסיף: „מאוד נהניתי לשהות שעה במחיצתו".

„אני הייתי מעדיף לשם גיוון, במקום שעה במחיצת ברוקנר – שעה במחיצת ברוק שילדס", אמר מישורי שהוא חבר הנהלת התזמורת־הסימפונית. „לי אין דרישות כל־כך גדולות. הייתי מסתפק ברבע שעה איתה", [illegible] וירשובסקי.

מיקי גולדנברג ודודו טופז:

הנון של המארגנים

זו השנה הרביעית, מעניק המפיק מיקי גולדנברג מילגות לחניכים צעירים של מרכז־המוסיקה ביפו, שאותו מממנים המיליונר פיליפ לוין ועיריית ת"א.

טקס הענקת־המילגות לזכר השחקן אליהו גולדנברג, אביו של מיקי, נערך במוזיאון ת"א. הינחה אותו בנו הבכור של גולדנברג, ז"ל, דודו טופז.

אם הבנים, לילי גולדנברג, סיפרה שלמרות שבניה כה שונים, יש להם דבר משותף, הנחת שהם גורמים לה. דודו הסביר: „אחי ואני ירשנו מאבא תכונות שונות: מיקי – את הצניעות והמשפחתיות ואני – את הכישרון הבימתי. מיקי, אפילו פוחד לעמוד מול קהל".

כך קרה גם בטקס. אימת־קהל אחזה במיקי, והוא ביקש מבתו קארין בת ה־8, שתעניק את המילגות במקומו. כשעלתה הקטנה לבימה והתבקשה להעניק את המעטפה עם ההמחאה לנגנית הצעירה (16), ורד אקריש, התברר שהמעטפה נעלמה. חיפושים קדחתניים מאחורי הקלעים לא הועילו. דודו התנצל בפני הזוכה והבטיח שתישלח לביתה המחאה חדשה.

מארגני הערב טעו גם בעניין אחר. הם תלו במקום כרזה האומרת „טקס הענקת מילגות ע"ש אליהו גולדברג". טופז הרגיש: „השם הוא גולדנברג, והנון החסרה היא הנון שלכם, מארגני הערב".

לאחר שאחד הנגנים־הצעירים שזכה במילגה הגיש קטע לטרומבון סולו, סיפר לו טופז, „מעשה באינסטלטור שהלך לקונצרט. בתום ההצגה, ניגש אל נגן־הטרומבון, ביקש לראות את הכלי ופסק: 'הצינורות בכל־זאת בסדר, הסתימה צריכה לציאת'..."

דודו טופז, מיקי גולדנברג ואימם: המעטפה עם ההמחאה נעלמה

הרצל ליפשיץ:

לא תהיה רוטציה

הרצל ליפשיץ: שרון בירידה

אם בעבר עסקה האסטרולוגיה בעיקר בהתאמה בין זוגות, מבקש היום האסטרולוג הרצל ליפשיץ להתאים בין זוגות אחרים, מנהיגי תנועת החרות, על רקע המשבר בתנועה.

הוא לקח את תאריכי לידתם של מנהיגי התנועה: שמיר (3.11.14), לוי (21.12.37), ושרון (26.2.28 שעה 03:00), וערך להם מפה־אסטרולוגית. הזיווג הטוב ביותר בין השלושה הוא של שמיר־שרון. ליפשיץ אומר כי יכול להיות גם סימפטיה בין השניים. בין לוי לשמיר ישנם קשיים מאוד רציניים בהידברות גם בעתיד, הרבה נקודות שליליות ביניהם, בין שרון ללוי יש פחות נקודות שליליות אבל גם המשותף ביניהם מאוד מצומצם.

לוי, אומר ליפשיץ, נמצא בתקופה קשה. יש לו נטייה לפעולות נמהרות, המתבססות על אמוציות, קשה לו להשתלט עליהן. בשנה זאת הוא נע בין יתר־אופטימיות לפסימיות. זאת לא השנה שלו. „אם היה מבקש עצה הייתי אומר לו כי כדאי שירגע, כיוון שלא צפויות לו הצלחות. להיפך הוא עלול לקלקל את תדמיתו".

שמיר, לדברי ליפשיץ, מאוזן יותר. הוא לא יבצע פעולות מיוחדות עד סוף השנה, ולמרות זאת לא ישתנה מעמדו כיו"ר התנועה. החודשים הטובים שלו הם אפריל־מאי ואוגוסט עד ינואר 87'. בין חודש אפריל לאוקטובר (מועד הרוטציה) הוא נמצא במתחים קשים, אבל עומד בהם.

לשרון צופה ליפשיץ תיפקוד יותר ראציונלי, בשל ירידה בטמפרמנט הגבוה שבה איפיין אותו, עם סיכויים טובים להצלחות. מרץ־אפריל הם חודשים טובים מאוד עבורו, ומאי־יוני קשים מאוד.

ומה יהיה עם הרוטציה שכה מרבים עליה?

„לא תתקיים", פוסק ליפשיץ. „לקראת הקיץ יחלו, בעיקבות התפתחויות פוליטיות־ביטחוניות, מתחים חזקים בין שתי המפלגות, וזמן קצר אחר־כך תתפוצץ הקואליציה", הוא מסביר.

■ דמי נאורי

תמרה יובל:

מיהו הנמר האמיתי

תמרה יובל (מימין) ואילנה דויד: ראש־נמר מחגורה

במסיבת פורים של אמני יפו, שנערכה בתיאטרון „הסימטה", נתגלע ויכוח קולני ברוח פורימית בנושא: מי הוא נמר? המתווכחות היו שתיים: מעצבת האופנה תמרה יובל והאמנית אילנה דויד־סרומי, ממארגני הערב.

אילנה טרחה במשך שבוע בהכנת תחפושת של נמרה ולא שכחה אפילו את הקרציות הנדבקות לגופה של החיה. היא קיוותה להיות הנמרה היחידה והנה, במחצית הערב הופיעה האופנאית תמרה – גם היא בתילבושת של נמרה.

„אצלי זו היתה אימפרוביזציה של רבע שעה", הכריזה תמרה. „את הראש של הנמר עשיתי מחגורה שלי".

„הנמר שלך באמת מהמם", הודתה אילנה, „אבל עד שהגיע לצורה הנוכחית שלו, התפגרו כמה בעלי חיים בדרך. אני טבעונית ולכן הנמר שלי כולו מפלאסטיק ונייר".

„אבל מה עם הקרציות שדבוקות אלייך?" שאלה תמרה. „גם הן מפלאסטיק", השיבה אילנה. „טוב, עד שידונו על חוק מי הוא נמר אני לא נמר אמיתי, אני אתפשר על הכלאה של [illegible] הנמר".

טלי בנימין ועודד בן־עזר:

א־סימטריה סקסית

טלי בנימין ועודד בן־עזר (משמאל): כדוריים ופיטמה של מוצץ

„לא הגודל הוא שקובע", פסקו השופטים בתחרות התחפושות של תלמידי מיכללת־האופנה ע"ש שנקר. היה זה במהלך מסיבת־פורים שערכו במלון „דן" בת"א.

בפרס התחפושת הסקסית ביותר לא זכה אותו סטודנט שהתחפש לגבר מאוד שיגרתי בחליפה משובצת וב...איבר־מין שופע המודקר לו ממיכנסיו. הוא זכה רק בפרס השני: זוג תחתונים של „ראש אינדיאני" „עם קפלים מיוחדים להחזקת הכלי", כפי שהגדיר זאת הכרוז.

בפרס הראשון זכו „שני הציצים הלא סימטריים" – תחפושת משותפת שיצרו טלי בנימין ועודד בן־עזר (דודנו של הסופר אהוד בן־עזר). השניים נטלו שני כדוריים בגדלים שונים עם פנס ופיטמה של מוצץ וטמנו אותם יחד מתחת לגופיותיהם. כך יצרו את „שני הציצים הלא־סימטריים" וזכו בפרס. השופטים הדגישו ש„הפרס הראשון על התחפושת הסקסית ביותר ניתן דווקא לתחפושת שהיא...אנטי־תזה לסקס".

בין שאר התחפושות היצירתיות של תלמידי „שנקר" בלטו: וריאציה על „זיכרונות אפריקה", „נשיקת המוות של דראקולה", „מישלחת המלאכים", „שלכת".

כאשר חבר־השופטים התקשה לראות את כל התחפושות בגלל ריבוי המתחפשים, קרא הכרוז: „אם 'זיכרונות אפריקה' ירדו קצת למטה, נראה את השלכת". והוסיף: „מעניין ש'זיכרונות אפריקה' הגיעו כל־כך מהר לפורים. איך זה שאף אחד לא התחפש לסנר־לידנוור..."

לורד דוד סמואל

דיסקוטק על שם סבא

פרופ' דוד סמואל: שני סבים מכובדים

כיצד היה מגיב הלורד הרברט סמואל אילו ידע שקראו על־שמו גם...דיסקוטק? מה היה אומר אילו שמע שמכנים אותו דווקא בישראל בשם החיבה הרבי סמ'ס?

„אם כבר רצו להנציח שוב את שמו של סבי בדיסקוטק דווקא, הייתי מעדיף את שמו המלא או אולי „הנציב העליון", אבל אני מבין שאלה אינם שמות מתאימים למועדון־לילה", אמר פרופ' דוד סמואל, נכדו של הלורד. בטקס פתיחת „הרבי סמ'ס" – הדיסקוטק החדש של מלון „ימית" בת"א.

„זוהי הפעם הראשונה בחיי שאני חונך דיסקוטק", הוסיף פרופ' סמואל, שלאחר פטירת אביו ירש את התואר לורד. למרות שלפי החוק האנגלי יש לו זכות הצבעה בבית־הלורדים ורשות לדון בעניינים פוליטיים באנגליה, מעדיף סמואל לחיות כאן, ולעבוד במכון־ויצמן. בישראל הוא הלורד היחיד.

„נולדתי על הר־הצופים בירושלים בביתו של סבי, שכיהן אז כנציב העליון הראשון של המנדט הבריטי בא"י, אך איני שוכח שסבי השני, אבי אמי, יהודה גור (גרזובסקי) היה ממחדשי הלשון העברית וסופר עברי", אמר פרופ' סמואל. „לכן אני גם מבין שהדור הצעיר אוהב קיצורים לשוניים כמו הרבי סם.

„הזמנים משתנים. בראשית המאה, סבי יהודה גור היה מנהל בנק, רק מכיוון שלסופר לא היה ממה לחיות. איפה אפשר למצוא כיום מנהל בנק שהוא סופר?"

صورة عن الأصل

הג'ינס קופץ למים

גדעון אוברזון כבר חושב על קיץ 1987 ● את הדגמים האלה צילם במיוחד ל„זמנים מודרניים" ● מאוחר יותר, הם יופיעו גם ב„ווג" ● על מה הוא חושב כשהוא מתכנן את מראה החופים שלנו? ● עם שלושה וחצי מיליון דולר יצוא, הוא יכול רק לחייך, בדרך אל הבנק

ביקיני מבד הדנים של הג'ינס, מודגמת פונצ'ו (תואמת עם כיסים גדולים וכובע בוקרים

כחול־ג'ינס פלוס, עם בגד חוף שקוף ומודפס

מאת נורית בת־יער

[illegible]

רעיונות חדשים ב"רים"

עונת השינה

קח פרדייז חדש ותקבל 100 ש"ח עבור המזרון הישן שלך

אחרי 10 שנות שינה - מגיע לך "פרדייז חדש" הדור החדש במזרוני קפיצים

מזרון "פרדייז חדש" מכיל את כל החידושים והשכלולים.
מלמעלה: מצע גמיש התורם לנוחותך. באמצע: לב אנטומי קשיח השומר על בריאותך. מלמטה: מערכת קפיצי פלדה משובחת הבולמת זעזועים ומעניקה יציבות לכל המזרון. זו הסיבה שכולם קונים "פרדייז חדש" – המזרון הנמכר ביותר בישראל. זו הסיבה שאנו נותנים עליו 12 שנות אחריות.
(המענק בשיעור הנ"ל עבור קניית מזרון כפול בגודל סטנדרטי)

פרדייז חדש – המזרון מס' 1 בישראל

בלעדי בחנויות "רים" הובלה חינם באזור הקניה

כל מזרון שתרצה תמצא בחנויות "רים"

אם גם אתה מרגיש שהגיע הזמן להחליף את המזרון הישן, ואתה מתלבט באיזה מזרון לבחור – היכנס לחנות "רים" הקרובה לביתך. ב"רים" תמצא את מבחר המזרונים הגדול ביותר בישראל. המוכרים בחנות ישמחו להקשיב לצרכיך ולהתאים לך את המזרון הנכון. כך תוכל להיות בטוח שקנית את המזרון הנכון במחיר הנכון, עם שרות אדיב ועם אחריות ואמינות לשנים רבות.

"סילי" – המזרון הנמכר ביותר בעולם

שינה טובה אינה מותרות – כן, גם את "סילי" המזרון הנמכר ביותר בעולם תמצא בחנויות "רים". מליוני אנשים בעולם ישנים על "סילי".

שי חינם! ריפודית ניילי מגן המזרון המרופד

Sealy.

מפי בריאותי עם המרכז האורטופדי רק 59 ש"ח לחודש

ב-5 תשלומים שקליים שווים

אם אתה זקוק למזרון בריאותי במחיר בריאותי גש לאגף "מפי" ב"רים". לחץ על מרכז המזרון ותרגיש את המרכז האורטופדי

המזרון עם המרכז האורטופדי מפי
TRANSWORLD MATTRESSES COMPANY LTD

המזרון הבריאותי הטוב ביותר במחיר הזול ביותר.

ארונות קיר "רים".

ארון לונגדור קולוניאלי
4 דלתות
15% הנחה
רק 613.3 ש"ח

את המבחר הגדול ביותר בארץ של ארונות קיר מסוגננים תמצא ב"רים" לבחירתך: ארון לונגדור קולוניאלי, ארון פולדינג קולוניאלי, לונגדור תריס, טווין דור ועוד. "רים" מיצאת את הארונות האלו לארה"ב ב-10 מיליון דולר לשנה, והם נמכרים בבתי הכל-בו היוקרתיים: בלומינגדייל, מייסיס ואחרים.

ספה מיטה "שרונה"

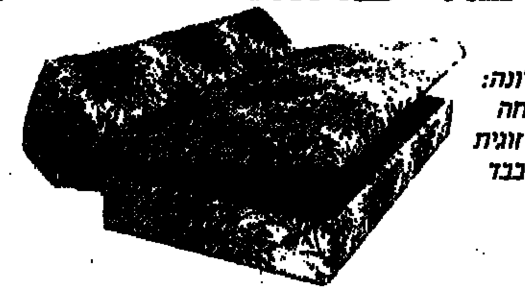

בתמונה ספת שרונה: ספה מרהיבה ונוחה הנפתחת למיטה זוגית עם ארגז מצעים בבד ריפוד מרהיב.
רק 402 ש"ח

עד 12 תשלומים דולריים.
1.01 ש"ח - $1

חומרים – תשלובת הריהוט הגדולה בישראל

חנויות רים: לרים 55 חנויות בכל הארץ אחת מהן קרובה ודאי לביתך! ■ ירושלים: כורש 7 ● מרכז כלל יפו 97 (חנות מיוחדת למטבחים) ● חנות חדשה: שלומציון המלכה 18 ● אזור התעשיה גבעת שאול ב' ■ תל-אביב: בן יהודה 108, 116 ● הרצל 102, הרצל 32 ● בית קלקא דרך פ"ת 116 ● כל-בו שלום, אחד העם 9 ● דיזנגוף סנטר, שער 3 ליד המשביר ■ חיפה: הרצל 67 ● דרך הטיבת גולני 23 ● ההסתדרות 20 (צ'ק פוסט) ■ מפרץ חיפה: "רים", צומת קרית אתא ■ באר-שבע: הרצל 54, 58 ● קרן קיימת 71 ● אזור התעשיה גב-ים, ביתן 6 ■ אילת: הוכמן ובניו ■ אשדוד: רח' רוגוזין 25 ■ אשקלון: צה"ל 29 ■ דימונה: תחנת אגד ■ חדרה: הרברט סמואל 52 ■ חולון: רח' סוקולוב 8 ■ הרצליה: ויצמן 20 פינת היובל ■ כפר-סבא: קולמן, ויצמן 66 ■ נהריה: שד' הגעתון 2 ■ נצרת: נמסקוואי 720 ■ נתניה: שער העמק 1 ■ עכו: רח' בן עמי 32 ■ עפולה: רח' מנחם סינות ארלוזורוב ■ פתח-תקוה: בית "רים", בר-כוכבא 23 ■ צפת: רח' ירושלים 18 ■ קרית-גת: שד' לכיש 7/18 מול מ.ד.א. ■ קרית שמונה: מרכז מסחרי ■ ראשון לציון: רוטשילד 61 ■ רחובות: אחד העם 27 ■ רמלה: הרצל 84 ■ רמת-גן: ז'בוטינסקי 106 ■ רמת-השרון: סוקולוב 30.

ידידתו של הגבר הנשוי

לאשה האחרת בחייו של הגבר כבר לא קוראים יותר פילגש ● ליחסים ביניהם קוראים היום: ידידות ● קשרים עם גבר נשוי מספקים להן חום, ידידות, קשר יציב, מין במשורה ● סקר שנערך על־ידי סוציולוגים אמריקניים מגלה, שיש יותר ויותר נשים כאלה, ביניהן גם אמהות לא־נשואות

מאת דבורה נמיר
איורים: איתן קרמי

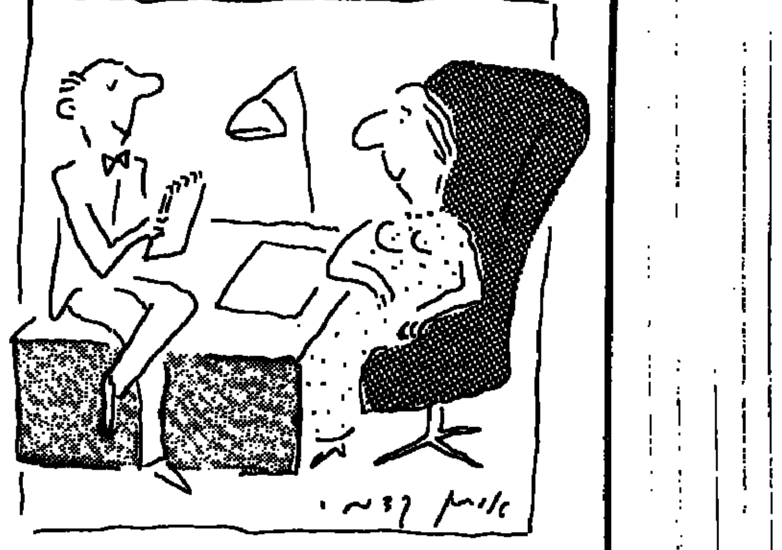

פסיכולוגים, חוקרים וסוציולוגים עוקבים בשנים האחרונות אחר השינוי שחל באופייה, במעמדה ובהתנהגותה של „האשה האחרת". האשה הפנוייה, רווקה או גרושה, המקיימת יחסים אינטימיים עם גבר נשוי, המוכנה להקריב על מיזבח יחסים בלתי מושלמים כאלה את מיטב שנותיה, ולהישאר בצל, מרוצה מעצמה.

„האשה המודרנית, המשוחררת, העצמאית, בעלת המישרה המכובדת והמעמד החברתי, מאפשרת כיום יותר ויותר לגברים הנשואים להשיג ידידות אינטימית, שתהווה עבורם מישקל־נגד לאשה החוקית, שממנה אין הם חושבים כלל להתגרש. לגבר נשוי בימינו כה קל להשיג ידידה מהצד, שזה לא ייאמן", טוענים סוציולוגים מאוניברסיטת ג'ון הופקינס.

מה הסיבה לכך?

תחילה יש לסקור את מצבה של האשה המודרנית בימינו, טוענים הסוציולוגים. בכל שוק, יש ביקוש והיצע. גברים תמיד פזלו הצידה, אך החיים לא היו קלים. בהיעדר אמצעי־מניעה, גם הם חששו להסתבך, שמא ימצאו את עצמם במצב מביך עם ידידה בהריון, ויהיו צפויים לתביעות־אבהות ולדמיי מזונות. לא תמיד היו מסכימות נשים כאלו להפסקת־הריון. לפני 20 שנה העדיפו הגברים לנהל רומאנים בטוחים, מבחינה זאת, עם נשים נשואות.

העיקר שיהיה קשר טוב

מאז שכבשו את השוק אמצעי המניעה, הפכו החיים המתירנים מבחינה מינית לשדה פרוץ, במיוחד עבור הגברים הנשואים. הם יכולים לבחור לעצמם אשה כלבבם, ולתקופות קצרות או ארוכות, בלי פחדים. אם כי כבר שמענו על מיקרים, שבהם מצאו את עצמם גברים בצרות משפטיות כמו, למשל, בלחץ של תביעות להכרה באבהות, בין אם רומו על־ידי ידידותיהם בכוונה תחילה, ובין אם הן הרו בשוגג, ולאחר מכן סירבו לעשות הפלה, ותבעו הכרה באבהות.

„מכל המחקרים שערכנו בשנתיים האחרונות, במיוחד בקרב נשים פנויות מעל גיל 40, לא מצאנו שהמניע להסכים להיות 'אשה אחרת', מהצד, כידידה אינטימית של גבר נשוי, היה מיני. הסיבה לכך גם לא היתה קשורה בסיוע כספי או כלכלי מצד הגברים הנשואים", נאמר במחקר אחרון שפורסם בימים אלה.

אז מה דוחף נשים פנויות ליצור קשרים כאלה עם גברים נשואים?

אחת החוקרות קיבצה שאלונים עם תשובות כנות, שנכתבו על־ידי 700 נשים לא נשואות, שקיימו קשרים אינטימיים קבועים עם גברים נשואים. 55 מהן הוזמנו לראיונות אישיים, והן מהוות חתך חברתי מגוון. התשובות מדברות בעד עצמן, ומעוררות מחשבות נוגות.

לדברי עורכת המחקר, לנשים פנויות בגיל 25, עדיין יש סיכוי למצוא גבר לנישואין, ואין פער גדול בין עודף נשים רווקות על־פני גברים לא נשואים. אולם עם העליה בגיל, גדל הפער בין המינים. בגיל 35־30, כבר יש פער לרעת הנשים הפנויות. אחרי גיל 40, יש בעיות חמורות. מה גם, שבקרב קבוצת נשים אלו עולה גם מספר הגרושות, המצטרפות למירוץ אחר לב הגבר, והן מוכנות יותר לפשרות.

נמאס לי לשרת גבר

סיפרה רופאה, גרושה בת 50: „התגרשתי כי בחרתי בחופש האישי שלי. נמאס לי לשרת גבר. הילדים נישאו. לא היה לי עניין בהמשך חיי הנישואין. יכולתי להרשות לעצמי לחזור ולהיות פנוייה. בחרתי להיות אשה מהצד של גבר נשוי, מבוגר ממני, כי כסף איני צריכה, ואני נהנית מחברתו פעמיים בשבוע.

בגיל צעיר עוד נוטות נשים להתפתות להאמין לסיפורי הגברים הנשואים, על אשה שלא מבינה אותם, וששמנה אינם יכולים להתגרש בגלל הילדים. אולם ככל שגיל הגברים הנשואים עולה, מתברר שכל רצונם הוא ידידות, חמימות, הבנה ורגש. והם יכולים להרשות לעצמם לבחור את המתאימה ביותר למטרה זו – ואפילו להחליפה כל שנה, משום שתמיד יש נשים שנענות לחיזורים כאלה.

סקר שנעשה בין גברים נשואים חשף עובדה מדהימה: 70 אחוז מהגברים עד גיל 40 הודו, שקיימו יחסי־מין קבועים עם נשים, מחוץ למיסגרת הנישואין. טוענים החוקרים, לאור נתונים שאספו בשטח, על סמך מילוי שאלונים וראיונות גלויים עם גברים מכל השכבות החברתיות: „כל אשה נשואה צריכה לקחת בחשבון, ש־40 אחוז מהגברים עד גיל 45, יבגדו בהן, ביום זה או אחר, ולא סתם יתפרפרו, אלא יקיימו מערכת יחסים מקבילה לחיי הנישואין, עם אשה אחרת, מהצד".

חושבת פעמיים על נישואין

החוקרים סבורים, שהעובדה שכיום מהוות הנשים 50 אחוז מכוח העבודה, ותופסות עמדות בכירות, מעניקה לגברים הנשואים מלאי גדול לבחירת „אשה אחרת", מעניינת ומרתקת. מיפגשים בענייני עבודה, ארוחות עיסקיות ופגישות דומות, רק מעניקות את הפיתוי לבגידות, שבמיקרים רבים הופכים למערכת יחסים אינטימיים קבועה.

תופעה נוספת שנתגלתה במחקר היא, שקיימת תלות לא רק בין נשים עובדות, לבין המעבידים שלהן, שהיא לעיתים גשר לקידום והצלחה: בימינו מתפתחת תופעה של לחצים על גברים נשואים, מצד הבוסיות שלהם, הנשים שבצמרת גופים כלכליים ועיסקיים.

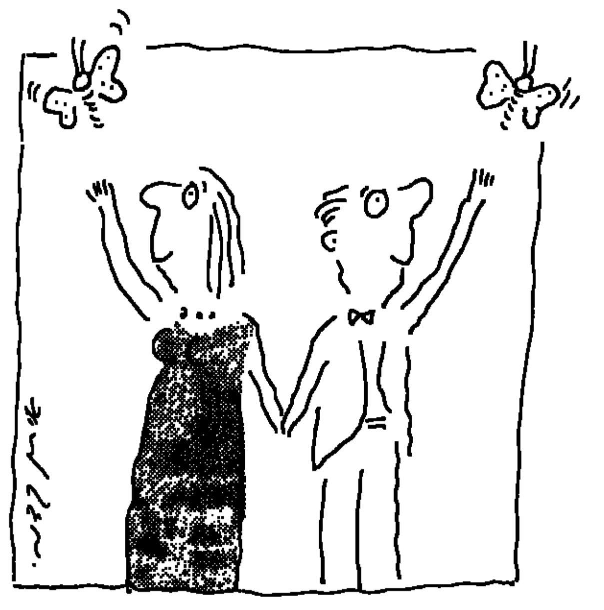

כשנים האחרונות מסתמנת נטייה של גברים לא להסתבך בקשרים עם רווקות, המזמינים לחץ לנישואים, ועולה שיעור הגברים שבוחר להישאר ברווקותו עד גיל מבוגר. הקמת התא המשפחתי אינה בראש מעייניו של הגבר המודרני של שנות ה־80'. זו הסיבה שנשים אחרי גיל 35־40 נכנסות ללחץ, כשאינן מצליחות להתחתן, והן מוכנות יותר מאשר בעבר – להיות האשה־האחרת של גבר נשוי.

נשים שרוצות לממש את רגש האימהות שלהן, יכולות היום יותר מאשר בעשור הקודם, להרות וללדת ילדים גם לידיד נשוי, שאינו זונח אותן לאחר הלידה, תומך בהן, ומסתיר עובדה זו מהאשה החוקית. יעיד על כך המיספר העולה של משפחות חד־הוריות. קיימים היום כל התנאים לעליית מיספר הנשים המסתפקות במעמד כזה. החברה אינה מוקיעה יותר מצב כזה.

לדעת הסוציולוגים האמריקניים שערכו את המחקר המקיף, גם גברים נשואים, בפרט מעל לגיל 50־45, זקוקים לחום, לידידות ולחיבה, יותר מאשר ליחסי־מין גרידא, כהשלמה לחיי־נישואין שיגרתיים. דמות האשה־האחרת כידידה אינטימית, אינה זהה לדמות ה„אשה בסימטה האחורית", שהיתה קיימת לפני 20 שנה. מכל מקום, לא מכנים כיום נשים כאלו „פילגשים". לכן אין פלא שיותר ויותר נשים, בעיקר מהשכבות החברתיות הגבוהות, בוחרות בפיתרון זה.

לכל המביא מודעה זו
40% הנחה
(מהמחירון)
דלתות קיסריה
במבצע אביב!

אביב בבית!
דלתות מעץ אלון
לארונות מטבח ורהיטים
איכות ויופי
ללא דופי!
דלתות קיסריה
קבוץ שדות ים
אספקת רב הדגמים מיידית

אולם תצוגה תל - אביב:
רח' המלך ג'ורג'
דיזנגוף סנטר (שער 6)
טל. 03-288241-2-3

אולם תצוגה ירושלים:
רח' יפו 72, ככר הדוידקה
טל. 02-247088, 234171

המפעל - אולם תצוגה:
קבוץ שדות - ים
טל 063 - 62911-2

מישחקים בין החומות

בכלא איילון נהנים האסירים מפרוייקט מיוחד: מישחקי־ילדים ● אחת לשבועיים, יכול האסיר לבלות משך שעה וחצי עם אשתו וילדיו, כשהוא נהנה וגם לומד מחדש כללי־התנהגות ● לילדים זה כיף, הם כאילו הולכים לשחק עם אבא, לא לבקר בבית־סוהר ● לאבות זה כלי חינוכי: לומדים להקשיב, ממלאים בנחת את תפקיד האב, אפילו לומדים להפסיד

מאת עמליה ארגמן־ברנע
צילם: אסף הפוקר

שירלי, שני ואלי חזן במישחקייה: חיים חדשים

ביום שלישי אחר־הצהריים, פעם בשבועיים, מלבישה אמא של שירלי ושני את שתי הבנות הקטנות במיטב המלבושים, מסרקת אותן יפה, ולוקחת אותן לבקר את אבא. גם היא עצמה עוזבת את הבית כשהיא מטופחת להפליא. שלושתן הולכות עכשיו להרביץ הופעה.

ברחבת „מרכז החינוך" של כלא איילון, מלבלבים פרחי גראניום אדומים. אבא של שירלי ושני ימתין שם ליד חדר התרבות, בקוצר־רוח, לשעה ארבע. גם הוא לבוש יפה. חולצת טריקו לבנה וג'ינס, מדיף ריח של אפטר־שייב. כששירלי ושני ואמא ייראו מרחוק, הוא יצית סיגריה ויחייך במבוכה. אחר־כך תיבלענה שתי הקטנות בזרועותיו, והכיף של כולם רק יתחיל.

הכיף הזה מתרחש אחת לשבועיים בין חומות הכלא, לא רק למשפחתו של אלי חזן, המרצה תקופת מאסר בת שנים אחדות בעוון הברחת סמים מלבנון, אלא לחמישה־עשר אסירים נוספים, החל באסירי־עולם וכלה באסירי האגף הפתוח, אשר נבחרו לקחת חלק בפרוייקט מיוחד במינו המופעל בין חומות כלא איילון. כל אלה ישבו במשך שעה ומחצה סביב שולחנות. הילדים הקטנים על הבירכיים והגדולים על כיסא סמוך. ביחד, הכי ביחד שאפשר להיות עם אבא שחי בבית־הסוהר, הם ישחקו בפאזלים, ברביעיות, יצבעו בחוברות ציור וירכיבו דגמים של מטוסים ומכוניות. מסביב, על השולחנות יהיו פזורים ופלות וכמבה וסוכריות, ובקנקנים יהיה מיץ־פטל. לא פלא ששירלי הסכימה לוותר על יומולדת כדי לבוא לבית־הסוהר.

התמודדות עם מצבים אמיתיים

במילים אקדמאיות מתוארת הסיטואציה האנושית צובטת הלב הזו, כתוכנית חינוכית מטעם „מיכללת שיין" בפתח־תקווה, בשיתוף עם „אגודת מנחי המישחקיות בישראל": תוכנית שהומצאה על־ידי המחנכת עדינה תמיר ששמה „הרבה בי", לאמור: הפעילויות הרצויות בתיווך הורים ומחנכים, במישחקי ילדים.

במילים פשוטות, האירוע השבועי הזה שזכה לברכתו החמה של גונדר רפי סויסה, אמור לחזק את הקשר בין האסירים ובני־משפחותיהם, בעיקר ילדיהם. לא בכדי משתתפים בו הורים צעירים לילדים בני שלוש עד עשר. בגיל הזה עוד אפשר להציל משהו, אפשר להשפיע, אפשר לקרב. אחר־כך, אולי כבר מאוחר מדי. לאחרונה קיבל הנושא של שיקום האסיר באמצעות שיטות שונות של מישחק, תנופה גדולה. לפני כשבועיים נערך בתל־אביב יום־עיון מיוחד בנושא זה שבו העלו פסיכולוגים, עובדים סוציאליים, יועצי־חינוך וגם מפקד הכלא, את השגותיהם. השיטה זכתה להצלחה גם בחו"ל, אולי בגלל שאסירים, כמו ילדים, לומדים פתאום מחדש ולאט את עובדות החיים.

„לעבריינים", אמרה עדינה תמיר, „יש חסכים בתחומים רבים. במידה מסויימת הם דומים לאוכלוסיה טעונת־טיפוח. בשיטה הזו מגיעים להתמודדות עם מצבים אמיתיים בדרך של מישחק ולא בדרך של הטפה. חושבים ביחוד על כללי־התנהגות יסודיים. זה מועיל לאסיר לתיקון ההרגלים שלו, אבל לא פחות מועיל לתיקשורת שלו עם המשפחה ולהעלאת הדימוי העצמי, לפיתוח בשלות אבהית ורגשות. ללמוד להקשיב לזולת, לדעת להפסיד בכבוד". כל אלה תוצאות־לוואי שאותן מכנה עדינה תמיר „תהליכים חברתיים".

עדינה תמיר, יחד עם אהובה הדרי ורונית פיאלקוב, מנחות־מישחקיות, מגיעות אחת לשבוע לכלא עם הציוד המישחקי הדרוש. משך שעה וחצי יושבות עם האסירים בלבד ומשחקות. במיפגש עם המשפחה, בשבוע שלאחר מכן, יהיה כבר אבא המנחה. הוא שינהל את הסיטואציה המישחקית־משפחתית סביב השולחן, ואת כל מה שלימדו אותו הוא ינסה להעביר לילדים. בשביל הילדים שגדלים בלי אבא בבית, ועם הידיעה שאבא ביצע פשע ועכשיו הוא נותן את הדין, הופך אבא לשעה קלה שוב לאוטוריטה, ליד שולחן המישחקים. כך מקווה עדינה תמיר.

את יכולה לדבר חופשי

פרט מעניין: את הפרוייקט הזה, ניסו ליישם גם בכלא הנשים נווה־תירצה. עד מהרה הסתבר, כי לעומת המוטיבציה הגבוהה של הגברים, היו הנשים־האסירות אדישות כמעט לרעיון, לא גילו בו התעניינות וגם לא הופיעו למיפגשים המיועדים. „היה לנו קושי נוסף", אומרת עדינה תמיר, „לאסוף את הילדים שמפוזרים בכל מיני מוסדות". אבל היא אינה מרימה ידיים. „ננסה שם שוב", היא אומרת.

„בהתחלה", מספרת לנו אמא של שירלי בת ה־7 ושני בת ה־5, לא ידעו הבנות איפה נמצא אבא. היה לי קשה לומר". בעוד היא פותחת את קופסת הצבעים החדשה, שאלתי את שירלי: „את יודעת איפה נמצא אבא עכשיו?" היא שתקה. אלי אמר לה בשקט: „אל תתביישי חמודה, את יכולה לדבר חופשי", וליטף את ראשה. „כן", לחשה בסוף הקטנה, „בבית־סוהר". יותר מכל הוא חסר לה בבית, לפי דבריה, בשביל לשחק איתה מחבואים.

„הכל נעשה יותר פשוט ממש רק בתקופה האחרונה", אומרת רונית חזן, בעלת עיניים ירוקות־גדולות ותיסרוקת אופנתית בפסים, בהתחלה אמרתי כל מיני דברים, שאבא נסע, שאבא בצבא, בחו"ל. עד שראיתי כתבה בעיתון שהתייחסה לילדים שהוריהם יושבים בבית־סוהר. בכתבה נאמר שכדאי להסביר להם את האמת".

מעניין כי לא רק אשתו של אלי חזן, יצאה נשכרת מן ההתעוררות הציבורית שעלתה בעת האחרונה סביב ילדים המתמודדים בבעייה זו. פרשת חוה יערי שפרצה לידיעת הציבור בעוצמה כה רבה, האירה גם את המימד הזה.

אבל מעבר ליומרות החינוכיות וליישומן של שיטות, מה שמתרחש בשעות אלה בכלא הוא קודם־כל מיפגש משפחתי בלתי אמצעי, שכמותו לא מתאפשר גם בזמן הביקור השבועי.

כשבאים לביקור אפשר לדבר עם אבא רק מעבר למחיצה. המעמד לחוץ, מאולץ, עבור ילדים רבים וזהי בעצם שעה של סיוט.

לא הולכים לבית־הסוהר

מספרת חנה בן־סימון, אמא של יותאי בן ה־5, אשתו של יוסי, שיושב גם הוא בעוון הברחת סמים: „הילד לא רצה לבוא איתי לביקורים. הוא היה בוכה וצורח ונשכב על הריצפה. באחד הביקורים האחרונים הוא קיבל חנק. מהכלא רצתי איתו ישר לבית־חולים. יותאי היה חבר טוב של אבא שלו לפני שיוסי נכנס לכלא. כשהוא שאל למה לקחו אותו, ניסיתי להסביר שאבא התחבר לאנשים רעים שהסירו אותו מדרך הישר. יותאי לא האמין. הוא אמר שאבא שלו בטח הרג מישהו,

(המשך בעמ' 23)

בואי לשבוע בהוליבוד

בואי לזכות בטיסה ובשבוע בילוי מהסרטים
חברת מקס פקטור חוגגת יובל ומזמינה אותך להשתתף בחגיגה.
במסגרת ארועי היובל, יוגרל שבוע בהוליבוד
כולל טיסה הלוך ושוב (לא כולל מסים) ומלון 4 כוכבים!
איך תשתתפי בהגרלה?
בקנותך את מוצרי האיכות של מקס פקטור, דרשי את גלוית ההשתתפות בהגרלה. מלאי את הגלויה, שלחי אותה בדואר, ואל תשכחי את חותמת החנות!

שי לכל קונה
סבון היוקרה "לה ז'רדן"
בקנותך מוצרי מקס פקטור ב־30 ש"ח ומעלה בתקופת המבצע*

המבצע עד 30.4.86 בכל הפרפומריות המשתתפות במבצע, בסופר־פארם, בהשביר לצרכן ובכלבו שלום.
ההגרלה תתקיים ב־18.5.86, במשרדי חברת נדיר, בנוכחות נציגי החברה, משרד הפרסום ורו"ח.
ההשתתפות בהגרלה אסורה על עובדי החברה ומשרד הפרסום.
תקנון המבצע נמצא בכל החנויות המשתתפות במבצע.
* כפוף להעלאות מחירים בהיתר משרד התמ"ת
MAX FACTOR

אדם יוצר

רחל אהרונוביץ: מעצבת־אופנה, מחברת ספרי־בישול, גם מציירת • עכשיו מציגה את עבודותיה בתערוכה • האופנה שלה – ללקוחות סולידיות, הקפה שהיא מגישה – בסרוויס בטעם טוב • בציורים יש הרבה טמפרמנט, פה ושם העזה בצבע, הרבה נופים עירוניים • לא צמודה, לקליקות, לזרמים, למימסדים

מבית טוב

מאת עמנואל בר־קדמא
צילם: שלום בר־טל

המוניטין של רחל אהרונוביץ אינו דווקא בתחום האמנות. מאז סיימה, בשלהי שנות ה־50', את לימודיה במכון אבני – הסיטו החיים את אהרונוביץ, היום סבתא, אם לשני בנים נשואים, למסלולים שונים לגמרי. יש בתל־אביב נשים שאוהבות ללבוש בגדים בעיצובה של אהרונוביץ; בשלנים ובשלניות מעיינים בספר־הבישול שלה.

עכשיו, תהיה לה תערוכה. תערוכת־היחיד הראשונה שלה. הרבה שנים אחרי. חזרה רק לפני כמה שנים לציור. האמת: הלכתי לראות את העבודות שלה, ואמרתי אוף. הייתי בטוח – עוד חצי־תובב, בטח נאיבי. הו, לא. הגב' אהרונוביץ היא ציירת. ממש.

העובדה שלא ציירה המון שנים ולא היתה צמודה לאופנות, לזרמים, לקליקות ולמימסדים – השאירו אותה במצב די סימפאטי של אי־תלות. היא יכולה לעשות מה שעולה לה בראש – ממופשט כמעט מלא, דרך דרגות שונות של סיגנון וכלה בציורי־דיוקן פיגורטיביים – בלי לחוש אשמה.

„אני ספונטאנית", היא אומרת, ומוסיפה בחיוך, „לא רק בציור. בכל דבר".

– גם באופנה?

„גם". להזכיר לכם: רוב לקוחות שמלותיה של הגב' אהרונוביץ הן, על־פי הגדרת המעצבת, נשים המעדיפות, בשעות הערב, להתלבש בטעם סולידי. נדמה לי, ששמעתי מפיה אפילו את ההגדרה אכסקלוסיבי.

מקומות יותר גדולים

השייכות לסביבה חברתית אחרת, לרקע סוציו־כלכלי שונה, יחד עם השנים הרבות בהן לא ציירה, אינן רקע נוח לדיאלוג רציף עם הקהילייה היוצרת. אין לה שום מעורבויות רעיוניות או אחרות. אין לה קינאות־ציירים. אין לה מסרים. נכנסת לסטודיו המרווח שלה, בדירת־הגג המרווחת שלה, ומציירת. „אני מציירת מתי שיש לי זמן, וכמה שיותר", היא אומרת.

זמן, מיצרך נדיר. עכשיו, עם התערוכה מאחורי הפתח (5 באפריל, גלריה שרה קישון), היא גם על סף מה שהם מכנים קולקציה. עכשיו אביב, והיא תציג מה שילבשו בסתיו. הדוגמניות תופענה על המסלול, עטויות במוצרי אהרונוביץ, ואחר־כך, בתהליך מקובל של שיווק, מגיעות היצירות אל ארון־הבגדים של הלקוחות.

יש לעניין רוטינה. העיקרון האופנתי ממש מוכתב ממקומות יותר גדולים. כולם, ואהרונוביץ בכלל זה, נוסעים כל אביב וסתיו, קיץ וחורף, קולטים בעין ובאוזן את הרעיון הכללי. עם שובה, הוא עושה התאמה למקום ולאקלים ולניואנס המקומי של הטעם הבינלאומי. יש לו אוטונומיה מסויימת.

האוטונומיה הזאת משאירה מירווח די גדול לדמיונו ולכישוריו של כל מעצב. היא עושה את זה רצוף, מאז העמידה, בגיל 30, מכונת־תפירה בדירת־הקרקע של הבית המשפחתי.

רחל אהרונוביץ מתגוררת בבית התל־אביבי שבו נולדה. רחוב שקט, בצפון הישן של תל־אביב. בית מהתקופה שתל־אביב היתה עיר לבנה. קירות גבוהים ומוצקים. מהבתים הישנים האלה, שמכוורים את הדייר ממחנק הקיץ ומקרת החורף. הבית היה שייך להורים. עכשיו, רחל ומשפחתה מאכלסים את רוב הדירות. כמו קרובים־קרובים.

ילדה מבית טוב

ילדה מבית טוב. למדה פסנתר הרבה שנים. „הייתי ברמה טובה, ייתכן שלולא עזבתי", היא מהרהרת בקול רם, „הייתי מגיעה רחוק". אולי. „הצד החזק שלי – היו אימפרוביזציות", מוסיפה אהרונוביץ. אחר־כך, הלכה למכון אבני, שהיה אז בשיא הזוהר שלו. הכתיב אסכולה והוציא מתחת ידיו ציירים של ממש. המורים: יחזקאל שטרייכמן ומשה פרופס. „שניהם היו (אז) ציירים בסיגנון מופשט־לירי", אומרת אהרונוביץ, והיא יכולה להצביע עד היום, בעבודותיה, כמה היא מושפעת ממוריה והיכן מורה בהם. מורה שלישי הוא משה רוזנטאליס. אבל הוא, אני מבין, שייך לתקופה הרבה יותר מאוחרת.

רחל אהרונוביץ היא אשה גבוהה, מטופחת. שיער שחור, עשוי בקפידה, שימלה אלגאנטית כהה. אסטרטיבי. בסיגנון שבו היא מלבישה את הקליינטיות. שום רמז בוהמי בלבוש, בהופעה או בגינונים. הכל סולידי. קפה בסרוויס מבית טוב. את עוגיות־האגוזים אפתה המארחת. שקט. הסטודיו אי־שם בירכתיים. כאן בסאלון הגדול, ריהוט כבד, כהה. על הקירות, ציורים של המארחת, זו התערוכה.

אני עובר על־פני הציורים. הם באמת שונים זה מזה. מבקר, בטח, היה כותב, שלפנינו אמן בלתי־מגובש, שמחפש עדיין את עצמו. טיפולים מגוונים בצבע, ליד ציור, שכולו צבע או שניים, תמצא השתוללות קולוריסטית, שלא עושה חשבון. הרבה אדום, הרבה טמפראמנט. היא מציירת לדבריה, מהדמיון. שיכבה על שיכבה כמו שלמדה אצל שטרייכמן, לפעמים, מאופק, היא מכסה בשיכבה עליונה אפורה או ירקרקה. הרבה נופים עירוניים. בתים, קווי־רקיע, כמעט הכל, דו־מימדי. שטוח. מעט מאוד פרספקטיבה. אבל, את זה נשאיר למבקרים.

– את מגדירה את עצמך ציירת מקצועית?

רחל אהרונוביץ מעדיפה הגדרה עוקפת: אדם יוצר.

זה יפה גם לאופנה, וגם לבישול.

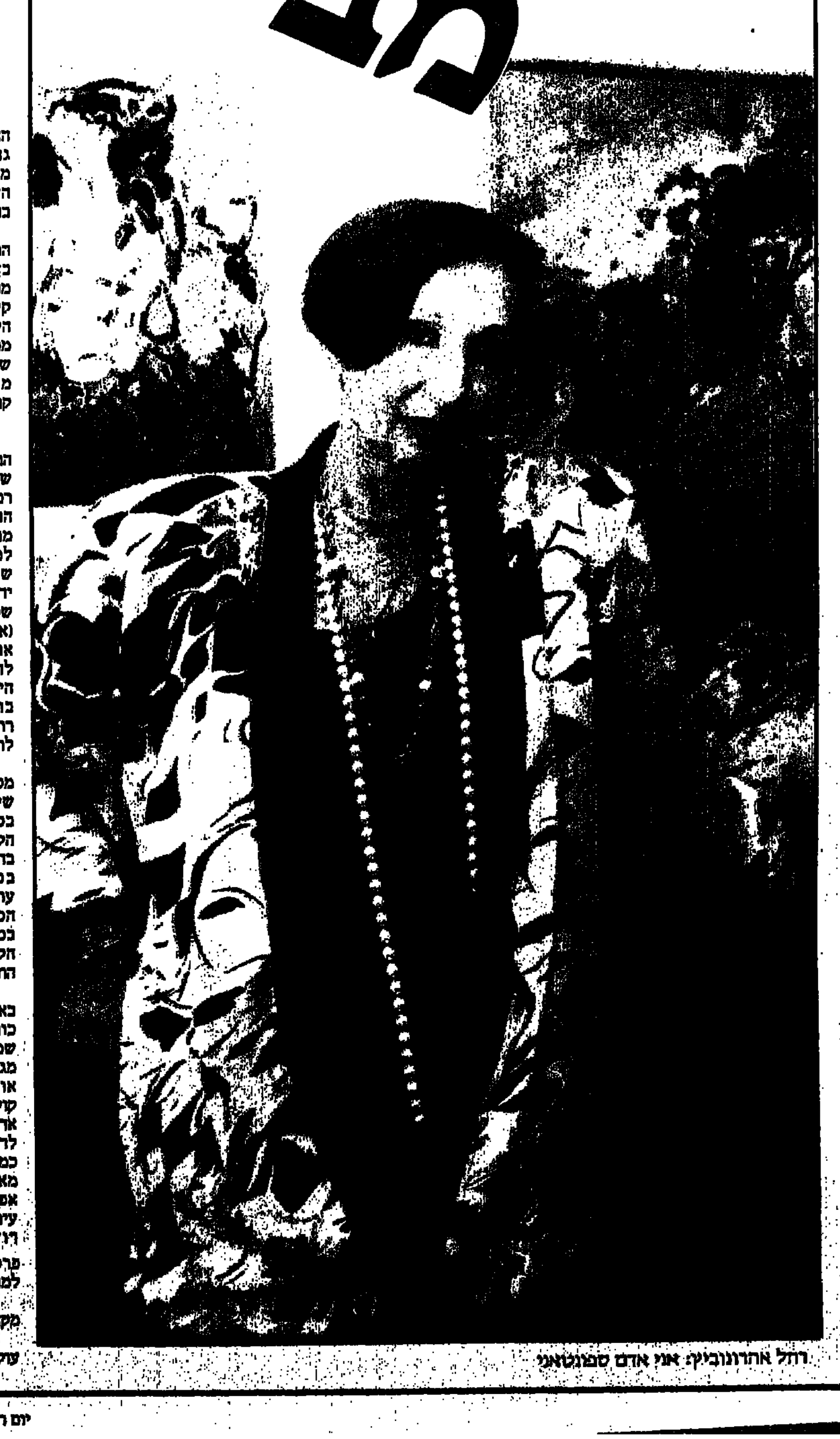

רחל אהרונוביץ: אני אדם ספונטאני

יהודית אוריין

גם אצלנו, ברוח הזמן

גם אם אי־אפשר להסביר איך זה קורה, אין לנו ספק שיש מה שמכנים „צייטגייסט" – רוח־זמן. כשכהנא נכנס לכנסת, היינו המומים. כשהדברים הנבזיים הושמעו במיקרופונים על־ידי אנשים בעלי משפחות שהולכים לעבודה יום־יום, לא ידענו את נפשנו. כל זה במדינה שהיתה חזון. חמומי־מוח וראשי־שחורות שבינינו אמרו: במדינה כזאת אין לי מקום, צריך לקום וללכת. אבל אין לך לאן ללכת, זוהי רוח־הזמן.

הנה גם צרפת המומה. בבית האסיפה הלאומית שלה יושבים עתה 35 כהנאים, שמקבלים הקצבה מהמדינה. מנהיגם ז'אן מרי לה־פאן ייסע במכונית־שרד עם נהג. יותר גרוע מאשר אצלנו. והאיש הזה אינו תיאורטיקן של גזענות. הוא ביצע את התיאוריה למעשה, בהתעללויות שהתעלל באלג'ירים בהיותו קצין־מודיעין במילחמת אלג'יריה. היום הוא המחנה הפוליטי הרביעי בגודלו במולדת זכויות האדם והאורח, שעל בתיה הישנים אתה יכול עד היום לקרוא בתבליט־אבן: אגאליטה, ליברטה, פראטרניטה.

•

בעיר מרסיי שבה מתגוררים מהגרים רבים כהי־עור ושיער, קיבל לה־פאן לא 10 אחוזים מהבוחרים, אלא 25. ובמרסיי דווקא, העיר שממנה בקעה שירת המרסייז, זה ההימנון שהביאו עימהם גדודי המהפכנים שעלו ממרסיי לפאריז.

זהו גל פאשיסטי גזעני ששוטף את העולם. זה לא קרה לפני 15 שנים ולא לפני 30 שנה. למעשה לא חשבנו אז, שמישהו ישוב וישמיע אי־פעם דעות כאלה. בשנות ה־50', כשהעולם ליקק פצעים בשל דעות אלו, האמנו שהן נמחקו כרם מדפי ההיסטוריה. שהאנושות התגברה, שהעולם המערבי התקדם בהשקפותיו. דעות כאלו לא הושמעו אז אפילו בהסתר.

אלא שהעולם מתקדם כנראה לא באופן קווי, הוא זוחל בזחילה סרטנית, שני צעדים קדימה וצעד אחורה. היום אנו בתקופה שהוא צעד אחורה. לא הייתי מתכנסת ליאוש, לא הייתי מסיקה, שהעולם לא ישתנה ויחזור על שגיונותיו. הייתי רק מאמינה שיש כוחות קידמה ויש כוחות נסיגה, ואם שנות ה־50' היו שנים של התפייסות ושנות ה־60' היו שנים של אהבה וליבראליזם, אנחנו מצויים היום בעשור שנסוג ללאומנות. האופטימיזם שלי – מאמין אך לא כל־כך בטוח – אומר לי כי אלו ריאקציות זמניות, שההיסטוריה מכירה, כי אלו הם חבלי קידמה, שהעולם יחלים מהם. אולי בעשור הבא.

•

אבל מבחינתנו, זהו עונש במיקצת. אנחנו כמעט שכחנו, שתמיד בעבר שימשנו אינדיקציה לכל התעוררות גזענית. הכל התחיל באנטישמיות. שנות המדינה השכיחו מאיתנו, ואירועי חיינו הפכו גם אותנו לגזענים ושונאי זרים. נדהמנו לא פעם לגלות, שרעיונות־פיגולים פאשיסטיים חדרו אלינו. אכן מוסר אלוהים. להפאן מזכיר לנו את תפקידנו ההיסטורי בין העמים. הוא מזכיר לנו: שגם הוא ואנשיו שונאים זרים ושונאים שחורי־שיער בדיוק כמו כהנא, אבל אצל להפאן האנטישמי נכללים גם אנו – כמו תמיד בעבר – בין הזרים שחורי השיער.

אורה שם־אור

אני כבר מרגישה יותר־טוב

הסטאטיסטיקה מוכיחה, שנשים נופלות למישכב עקב מחלה הרבה פחות מגברים. יש לזה סיבה טובה, ולא דווקא פיזיולוגית. זה מתחיל מכך, שאף אחד בבית לא מאמין שהאשה באמת חולה: כולם רגילים שאמא תמיד בריאה, בכל אופן תמיד מתפקדת. „הרופא אמר שאני צריכה לשכב כמה ימים, עד שהחום יירד..." היא מתנצלת. –„כמה חום יש לך?" מתעניינים בני־הבית. –„עכשיו, אחרי הכדור, רק שלושים ותשע..." –„זה כלום," מרגיע אותה הבן, „את זוכרת איך יצאתי לטיול של הכיתה לנגב, עם חום ארבעים?" –„תשכבי, תשכבי," מוותר הבעל, „אנחנו כבר נסתדר, נכון ילדים?"

היא במיטה הגדולה, בדירה הקטנה. הדלת סגורה, אבל היא שומעת היטב את ה„ססס" של הקפה שגלש. הכיריים שציחצחה רק אתמול...מעניין מה הבת אוכלת, עם הדיאטה שלה, ומה הבן יאכל, עם הצמחונות שלו, ומה הבעל יאכל. הקטשופ ניגמר והקציצות שהכינה אתמול לא יטעמו לו בלי הקטשופ. חוץ מזה, במקום לחמם על אש קטנה־קטנה הוא ישים אותן על אש גדולה...וזהו ריח הבשר החרוך חודר דרך חור המנעול לחדרה הסגור.

עם מי הבת מדברת בטלפון ולמה היא לוחשת? בטח קובעת שוב עם העווי הזה, תמיד כשהיא מדברת אתו, היא לוחשת. אסור היה לה לחלות דווקא בימים אלה. כאשר תקום מהמיטה לא תמצא את הבת בבית, היא כבר איימה שתלך לגור עם עוזי... האם היא לא מבינה שבחורה לא יכולה להחליף חברים למגורים משותפים מדי שנה? מי יתחתן אתה אחרי עבר עשיר כזה? מצד שני, עוזי לא יותר גרוע מאיתן שאתו גרה שנה, עד שחזרה הביתה...

•

היא חייבת לקום. הם חושבים שהיא לא שומעת, והיא באמת לא שומעת את המילים, אבל הטון...בעלה הבטיח לה שיתאפק ולא יגיד מלה לבת, והנה הוא כבר מטיף לה... אם היא לא תקום, תיכף יעופו מילים כמו „פרוצה" וגם יותר גרועות... למה הבעל לא מבין שכולם, כל הדור הזה, נוהג כך? גרות עם חבר, עוזבות חבר, חבר עוזב אותן, ומתחילים מחדש, ובסוף כולם איכשהו מתחתנים... גיל עשרים וחמש זה לא גיל חסר סיכויים... הראש, הראש, לו יכלה להירדם מעט... מוטב לא. הסיוטים האלה כאשר היא ישנה... אלוהים ישמור שהבת שלה תגיע לגיל שלושים בלי חתונה ותהיה כמו בת־אחותה... אולי יש כאן פגם תורשתי? ואולי החינוך.

ראש קטן, ראש גדול? בספטמבר הוא מתגייס, כל בוקר עושה תרגילי־כושר. זה מצד אחד. מצד שני החליט לא להיות קצין...מה לייעץ לו, מה יותר נכון?... מה נפל שם? האגרטל? צלחת הקריסטל? טריקת דלת הכניסה: מי ברח מהבית? הבעל, הבן, הבת? מצאה לה זמן לחלות! הכל מתפורר, ויכולה חס־וחלילה להיות טרגדיה, כל יום קוראים בעתונים, בן הרג אב, אב הרג בת...כל עוד היא על המישמר, מצליחה למנוע התפרצויות שאין מהן דרך חזרה...

•

מי זה מטלפן? הבעל עונה, בטח זו אחותה. היא תמיד מצלצלת בשעה זו. למה הוא ממשיך וממשיך לדבר? אחותה בטח שואלת מה שלום הבת, והבעל בטח עונה לה שקודם כל תדאג לבת שלה, לפני שהיא מחטטת אצל אחרים... ברוך השם, גמר. אבל איך גמר? אחותה בטח נעלבה והם לא יבואו לסדר כפי שסוכם. לא, אין טעם להיות חולה, אסור לה להיות חולה, תיקח שני כדורים ותקום... מה זה? צללית זו על המרפסת, של מי היא? כולם אותו גובה, כולם רזים, מי הולך להתאבד?

„אתה משקה את הפרחים, איזה מותק... נורא נחמד שחשבת על העציצים שלי... כן, קמתי, אני מרגישה הרבה יותר טוב... כן, אזהר, אני בעלייבית, שמעתי שמשהו נישבר, מהו הכד ההוא? טוב שנישבר, אני רוצה מזמן להיפטר ממנו... לא, לא, עזוב, אני כבר אטאטא... עזוב את הכיריים, אני כבר אנקה..."

ורדה צ'צ'יק

אשה אידיאלית לשלושה ימים

לפני כשבוע אבד לי הקול. כפי הנראה הלך לחפש לו מיתרים אחרים, כדי לנגן עליהם. למשך כמה ימים הוטלתי בעל־כורחי לעולם של דממה. גיליתי, שאני בהחלט יכולה להסתדר בלעדיו. שלא יחשוב לו! כל מיני דברים בסיסיים בחיים, אפשר להגיד גם בלי קול, רק בתנועות ידיים, ראש, כתפיים. כמו, למשל: אני הולכת; מה השעה? רגע אחד! אני אוהבת אותך! לך ממני! משוגע על כל הראש! ברוגז; שלום; לא ידעת! כמה זה עולה? מה נשמע? ככה־ככה; וכן הלאה וכן הלאה. אינסוף של מחוות ידניות וגופניות, שמדברות בעד עצמן, בלי תיווכו של הקול הנכבד.

•

חוץ מזה גיליתי, לדאבוני, שהעולם בהחלט יכול להתקיים, גם בלי שאביע את דעתי בקול, מאלה. לא זאת בלבד, אלא שהיו רבים שנהנו ממש רוו נחת, מיכולת ההקשבה שלי ומכושר הריכוז שלי בדבריהם המלומדים.

משך שלושה ימים רצופים נעצתי עיניים מתעניינות ומבינות בבני־שיחי, כשאני ממש בולעת בשקיקה את כל אמרי־השפר שלהם, וכשאני עסוקה אך ורק בדבר אחד: במוצא־פיהם. ממש נפש טובה, ידידה אידיאלית, אשה אידיאלית! ידיד טוב שלי אפילו אמר לי, שיש גברים לא מעטים שהיו משלמים הון כדי לפגוש אחת כמוני, כלומר – במצבי, כדי שסוף־סוף יוכלו גם הם להשחיל מלה, פה ושם!

כשהדימוי של האשה האידיאלית לנגד עיני, נזכרתי בסרט ישן וחביב, שחור־לבן, שהוקרן מכבר בטלוויזיה, עם ג'וזף קוטן בתפקיד ראשי. סופר בו על איש שהיה נשוי לגברת שלא שמה מחסום לפיה, והיתה מדברת ומתלוננת ומקללת ומגדפת. הוא גירש אותה ונשבע בלבו, שעם נשים אין לו יותר שום עסק.

הלך גיבורנו לגור במעין פנסיון שבו מתגוררים רק גברים, שתה תה, שיחק שחמט ופולו, עישן מיקטרת, העיר בחברתם איזו מלה על מזג־האוויר, וזהו. נשים – יוק. עד שיום אחד הביא עמו אחד הדיירים שבפנסיון ספק־אחיינית מיסכנה, יתומה וגם יפה. גיבורנו הסכים שהיא תתגורר בפנסיון יום אחד בלבד, עד שימצא לה דירה, אכסניה אחרת. אלא שהקטנה היתה גם יפה, גם אופה וגם אילמת... לב גיבורנו נמס אט־אט לנוכח מתיקותה ותמורותיה, ובסופו של דבר נשאה לאשה. וכך חיו שניהם באושר, בעושר, וב...שקט

•

אבל למה להרחיק לכת אל יצירות הגויים? הלא העולם היהודי מלא וגדוש סיפורים ואגדות על נשים תגרניות, ועל רבניות מקללות ומגדפות, ועל המום שכל השדכנים גאים להציג לפני החתנים היהודיים: אילמות. בספרי הבדיחה והחידוד של דרויאנוב בפרקים – „שדכנים ושידוכים" ו„בין איש לאשתו", תמצאו שתיים מהנחמדות שבבדיחות:

האחת: ההוא שקבל לפני חברו – חיים אין לו עם אשתו: שלושים ושישה קבים שיחה יש לה. אמר לו חברו: – הא כיצד? בפירוש אמרו: „תשעה קבים שיחה נטלו נשים", החזיר לו הבעל: – „אוי לי שקיפחתי עולמי ונשאתי מלומדת, אשתי יודעת ארבע לשונות"...

ועוד אחת, קצרה: מיכתבו של אב לבן, שנשא אילמת: – „נדוניה חמשת־אלפים – יפה דרשת; דירה ומזונות – לעולם תיקו. אלא מה, אילמת? – שאל אביך ויגידך: אשריך בעולם הזה"...

במסכת ברכות הרי נאמר: „קול באשה ערווה". גם לפי גישה זו, הייתי במשך שלושה ימים אשה אידיאלית: בלי סקסאפיל, צנועה והסודה, מתאימה לאברך המשיי ביותר.

אך קולי הסורר חזר אלי. יחד איתו חזרתי להיות מועמדת פגומה לשידוכין.

ורדה רזיאל (ויזלטיר)

איש ההרבה שוכר כלים

הפסיכולוגים והפסיכיאטרים עשו אבחנות רבות ומגוונות בין סוגים שונים של בני־אדם: נירוטיים לעומת נורמאלים, פסיכוטים לעומת שפויים, אינטרוורטים לעומת אקסטרוורטים. [illegible]

[illegible] והתמודדות ומסוגל לספוג ביקורת קשה. הוא זקוק לקירבה, מקיים אינטימיות ברמה גבוהה, חסר הענקה רבה, יודע להיות לבד ואוהב להתבודד.

איש ההרבה הוא מעדן ואסתטי ואוהב חפצים יפים ומאכלים טעימים, אבל שום דבר לא מגעיל אותו והוא אוכל בהנאה מאכלים מרקיבים. הוא ממושמע, דייקן ושיטתי, אפילו מרובע, ויש לו דמיון פרוע וכושר השתוללות והשתטות מעל למצוי. הוא מאוד אנאליטי ומאוד אינטואיטיבי. הוא פורמאלי ונצמד לכללים, ומסוגל להתפזר ולהתכרבל ולגמרי לאבד כיוון.

•

איש ההרבה שקיבו, כאמור, בעל מערכת נפשית הנישאת והוא מלא תהלואים. הכל כואב לו (ראש, עקיצות, בטן, גב) אבל הוא לא מפסיד יום עבודה במשך השנה, משמע אין הוא חולה לעולם.

הוא איש־רוח הנוטה להפשטה, אינטלקטואל שאינו יכול לחיות בלי ספרים ועיתונים, הוא מלא מחשבות ורעיונות וגם דימיון בעיניו בספרים [illegible] בכלל, מלא תושיה וכושר מעשה ושומר עם שתי רגליו על הקרקע.

איש ההרבה חולה מן החיים וגם מתענג. יש בו אשמה, כאבי מצוקות ועצבנות והוא מלא שימחת חיים, הוא נמצא במסע שיגורים מתמיד.

•

איש ההרבה הוא יחיד ומחושב, הוא עושה שגיאות איומות, הוא נסתר, הוא חכם, הוא טיפש [illegible]

איש ההרבה משיג הכשרה מיסודו במסרות [illegible] אבל איש הקליניקה נוטים להתעלם [illegible] אחרים לעצמם את המוטו [illegible] אבל זה בכלל לא [illegible]

במשברים השכיחים כאיש חי וקיים, איש [illegible] ונבוה ועסוק מדי בשביל [illegible] הוא שוכר את אמות המים, את המישמלות והמרגלים והראשאים. הוא שוכר את הכלים. איש ההרבה הוא ההבה מדי. [illegible]

כשיש לחם — אוכלים עוגות

תיקון טעות
במתכון ממבושק עירקי לעופות, שפורסם בתאריך 19.3.86, צריך לרסק את השום עם השמנים והחמים.

עוגת לחם בציפוי שוקולד

המצרכים: 200 גרם חלה או לחם לבן; 2½ כוסות חלב; 3 ביצים; 3 כפות סוכר; קורט מלח; כפית תמצית וניל; 6 כפות תמרים קצוצים; 4 כפות אגוזים קצוצים; חמאה או מרגרינה לשימון התבנית.

המצרכים לציפוי: ½ כוס אבקת סוכר; כף אבקת קקאו; 50 גרם שוקולד מומס; אגוזים קצוצים לעיטור.

קולים את פרוסות הלחם, ומפוררים אותן בממחה. מחממים את החלב בסיר, ומוסיפים לתוכו את פירורי הלחם. מסירים מהאש.

בקערה נקייה מקציפים את הביצים עם הסוכר ועם המלח. מוסיפים וניל, תמרים, אגוזים ואת תערובת החלב, ומערבבים היטב.

משמנים היטב תבנית קפיצית בקוטר 22 ס"מ, ויוצקים לתוכה את התערובת. אופים בחום בינוני־גבוה במשך כשעה, עד שהעוגה מוצקה למגע, וצבעה כמעט שחום. מוציאים מהתנור, והופכים את העוגה על רשת מתכת.

כשהעוגה קרה לגמרי, מנפים את אבקת הסוכר עם הקקאו, ובוחשים לתוך השוקולד המומס. אם יש צורך, מוסיפים לתערובת מעט מים חמים. מערבבים היטב, ומורחים את הזיגוג על העוגה. מעטרים באגוזים קצוצים, ומניחים לזיגוג להתקשות.

מאפה לחם ודובדבנים

המצרכים: 7 פרוסות חלה, בלי קרום; 400 גרם דובדבנים משומרים, מגולענים; 4 ביצים; ½ כוס סוכר; 2 כוסות חלב; קליפת לימון מגוררת; אבקת סוכר לזרייה.

חותכים כל פרוסת חלה ל־4 משולשים. מסדרים 8 משולשים בתחתית תבנית חסינת חום עגולה, משומנת.

מסננים את הדובדבנים מנוזלי השימור, ומפזרים חצי מכמות הדובדבנים על שיכבת משולשי החלה.

מכסים את הדובדבנים ב־8 משולשי חלה נוספים, ועליהם מפזרים את הדובדבנים הנותרים.

מסדרים למעלה את משולשי החלה הנותרים, בצורה נאה.

טורפים יחד ביצים וסוכר, ומוסיפים בהדרגה את החלב. זורים את קליפת הלימון המגוררת על המאפה, ויוצקים עליו את תערובת החלב והביצים.

מנפים למעלה את אבקת הסוכר, ואופים בחום בינוני־גבוה במשך כ־35 דקות, עד שהמאפה מזהיב, וסכין שננעצת לתוכו יוצאת נקייה.

(6 מנות)

■ דנית סלומון

תרנגולת ממולאת

המצרכים: עוף גדול; 6 גמבות אדומות.

המצרכים למלית: חבילה פתיתים אפויים (250 גרם); 2 כוסות מים; 2 כפיות אבקת מרק עוף; שקית בצל מטוגן; כבד עוף חתוך לחתיכות; 50 גרם מרגרינה; 2 ביצים; ½ כוס צימוקים מיובשים, מגולענים וחתוכים.

המצרכים לרוטב: 50 גרם מרגרינה; בצל גדול; 3 שיני שום מעוכות; שקית רוטב צלי; 2 כוסות מים; ½ כוס יין יבש.

להכנת המלית, מרתיחים 2 כוסות מים עם אבקת מרק עוף, ומבשלים את הפתיתים במשך 8 דקות. מסירים מהאש, ומוסיפים את שאר חומרי המלית.

ממלאים את בטן התרנגולת בכמה שנכנס מהמלית. מסירים פרוסה מהקצה עם הגבעול מכל גמבה, מרוקנים את הגרעינים, וממלאים את הגמבות בשאריות המלית.

תופרים את התרנגולת כדי לסגור את המלית; ומטגנים אותה במעט שמן עד שתשחים מכל עבריה.

בסיר גדול ממיסים מרגרינה, ומטגנים את הבצל. מוסיפים שום ואבקת רוטב צלי, מים ויין, ומביאים לרתיחה. מכניסים את העוף לסיר, ומבשלים כחצי שעה. הופכים את העוף בזהירות, מסדרים סביבו את הגמבות, ומבשלים חצי שעה נוספת, עד שהעוף מתרכך.

אפשר להשלים את הבישול גם בתנור.

משולשי בצק במילוי תפוחים

המצרכים: 400 גרם בצק עלים; ק"ג תפוחי־עץ מזן גרנד או סמית; ¼ כוס מים; ¼ כוס סוכר חום; 2 כפיות קינמון טחון; קורט אגוז מוסקט טחון; כף קמח; מעט קליפת תפוז מגוררת; חלמון ביצה; כף מים; אבקת סוכר.

קולפים וחוצים את התפוחים, ופורסים לפרוסות דקות (אפשר גם במעבד מזון). שמים את פרוסות התפוחים יחד עם המים, הסוכר, קינמון ואגוז מוסקט. מבשלים את התפוחים מעל להבה נמוכה, בלי מיכסה, עד שיתרככו. מסירים מהאש, ומועכים את התפוחים למחית בעודם חמים. מוסיפים קמח וקליפת תפוז, מערבבים ומצננים.

מרדדים את הבצק לעלה דק, על מישטח מקומח. חותכים את הבצק לריבועים, או לעיגולים, ומניחים במרכז כל אחד מהם כף ממחית התפוחים. מקפלים את הבצק לשניים מעל המלית, ומהדקים היטב את השוליים.

מעבירים את המשולשים לתבנית אפייה מרופדת בנייר פרגמנט. מערבבים את החלמון עם המים, ומברישים בתערובת את משולשי הבצק.

אופים בחום בינוני עד שהבצק מוזהב, כ־25 דקות. מצננים מעט, זורים אבקת סוכר ומגישים. אפשר להגיש עם שמנת חמוצה.

לצחצוח שיניים נכון אתה חייב דנטון®

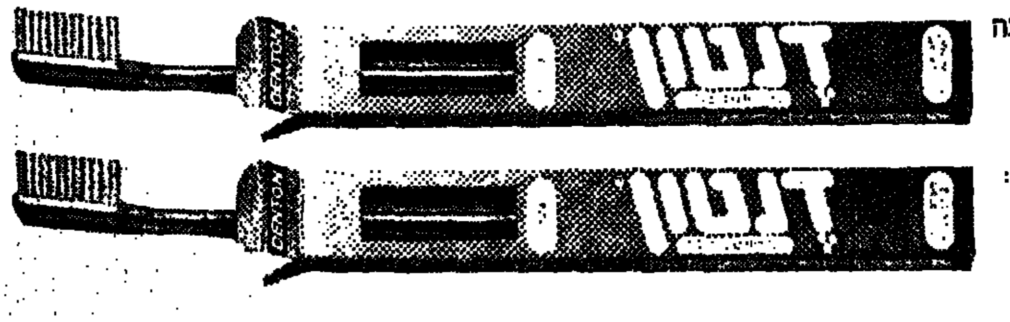

מה יש בדנטון שאין במברשות שיניים אחרות?

- *מברשת השיניים דנטון פותחה בייעוץ צמוד של רופאי שיניים.
- לדנטון זיפי ניילון עשויים מ־TYNEX מתוצרת DUPONT שוויץ. הם דקים גמישים וחודרים לכל פינה.
- זיפי הניילון המיוחדים מעוגלים בקצוות ומונעים פציעת החניכיים ופגיעה בציפוי האמאיל של השיניים.
- הזיפים המשובחים מבטיחים היגיינה מלאה - ניתן לשטוף אותם במים רותחים.
- למברשות דנטון שלוש או ארבע שורות זיפים ו־3 דרגות קושי שונות: רכה במיוחד, רכה ובינונית. **וכן מברשת מיוחדת לילדים.**
- מברשות דנטון מיוצרות בפס יצור אוטומטי ללא מגע יד אדם ולפי ידע בינלאומי.
- דנטון משווקת בארה"ב, לאחר בדיקת איכות מחמירה ומדוקדקת.

יצרן: המברשת רוחמה.
משווק: ברק אבנר מפיצים בע"מ. רח' אפעל 17 פתח־תקווה, טלפון: 03-9233273/4.

דנטון
מברשת רוחמה

להשיג ברשתות השיווק, הסופרמרקטים, בתי המרקחת וחנויות למוצרי נקיון.

صورة عن الأصل

דליה ניר מגישה

אפתעות ממולאות

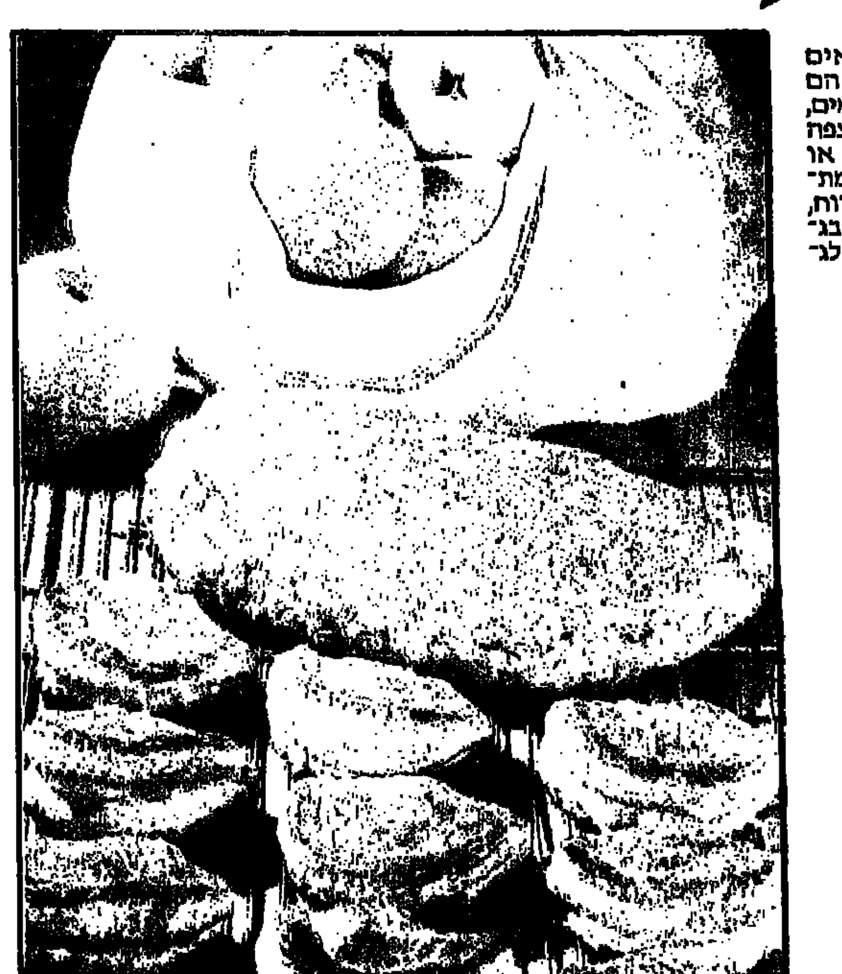

מאכלים ממולאים הם תמיד אפתעה. הם נראים כל כך תמימים, וכשנוגסים בהם מצפה אפתעה, מלוחה או מתוקה. ממולאים מתאימים מאוד לאירוח, גם בשל צורתם וגם בגלל שפע האפשריות לגיוון במילוי.

חטיף אמריקני

לחטיף זה יש טעם של קישקע, אלא שהוא אינו עשוי עם מעי, ולא חייבים להגיש אותו עם חמין. פורסים מנות מן החטיף ומגישים.

המצרכים: 2 חבילות קרם קרייקר (250 גרם כ"א); 100 גרם מרגרינה, בצל גדול; 2 גזרים בינוניים; ביצה; ¼ כוס מים; מלח ופלפל; ריבועי נייר אלומיניום.

מפוררים את הקרייקרים בממחה או במעבד מזון, ושמים את הפירורים בקערה. מרסקים גזר ובצל, ומוסיפים לפירורים. ממיסים את המרגרינה, ומוסיפים גם אותה. מוסיפים ביצה ותבלינים, ומוסיפים את המים בהדרגה, תוך עירבוב, עד שמתקבל כעין בצק.

מחלקים את התערובת לארבעה חלקים. מגלגלים כל חלק לגליל בעובי אחיד. מניחים כל גליל על ריבוע נייר אלומיניום, עוטפים וסוגרים היטב. בשלב זה אפשר להקפיא את החטיף. להכנה, אופים את הגלילים בתנור חם במשך כשעה.

גלילות גבינה פיקנטית

המצרכים לבצק: ק"ג קמח; 80 גרם שמרים; כוס חלב; 2 כפות סוכר; 3 ביצים שלמות +חלבון ביצה נוסף.

המצרכים למלית: 3 כפות מרגרינה; 2 בצלים קצוצים; 500 גרם גבינה לבנה; 2 כפות קמח; 2 ביצים; מלח ופלפל; כוס גבינה מגוררת.

המצרכים לציפוי: חלמון ביצה; כף מים או חלב.

לחכנת הבצק, מנפים את הקמח לקערה גדולה. מחממים מעט את החלב. מסירים מהאש, וממיסים את המרגרינה בחלב. שמים את השמרים ואת הסוכר בקערית, ויוצקים עליהם מעט מהחלב הפושר. משהים מיספר דקות עד שהשמרים תוססים.

מוסיפים לקמח את הביצים ואת חלבון הביצה, את תערובת החלב והמרגרינה ואת תערובת השמרים. לשים היטב לבצק חלק וגמיש. מחלקים את הבצק ל־4 חלקים, ומרדדים כל חלק לעלה, על משטח מקומח.

להכנת המלית, ממיסים את המרגרינה במחבת, ומטגנים את הבצלים עד שיזהיבו. בקערה גדולה מערבבים יחד גבינה לבנה, קמח, ביצים, תבלינים, גבינה מגוררת ובצל מטוגן.

שמים ¼ מכמות המלית לאורך כל עלה, ומגלגלים כל עלה לגלילה.

מניחים את הגלילות בתבנית אפייה משומנת. טורפים את חלמון הביצה עם מים, או חלב, ומברישים בתערובת את הגלילות. משהים להתפחה כחצי שעה. אופים בחום בינוני כ־40 דקות.

רז מלא וקציצות ירק

אורז מלא עם ירקות פריכים

המצרכים: בצל קלוף ופרוס; שן שום מעוכה; 2 כפות שמן זית; 350 גרם אורז מלא; ליטר מרק צח, רותח; מלח ופלפל; כרובית קטנה, מפורקת לפרחים; 2 גזרים גדולים, חתוכים לקוביות קטנות; 2 כרישות פרוסות; 100 גרם אפונה ירוקה, טרייה או קפואה; 25 גרם מרגרינה; 100 גרם גבינה צהובה פיקנטית, מגוררת; כף נענע קצוצה; כף פטרוזיליה קצוצה; גבינת פרמזן מגוררת להגשה.

מטגנים את הבצל ואת השום בשמן במשך 2 דקות. בוחשים פנימה את האורז, ומטגנים במשך דקה. מוסיפים את המרק, מתבלים ומביאים לרתיחה. מכסים את הסיר, מנמיכים את הלהבה, ומבשלים במשך 40 דקות. האורז צריך להיות רך, ולספוג את כל הנוזלים.

בזמן שהאורז מתבשל, מאדים את הכרובית, הגזר, הכרישה והאפונה. הם צריכים להתרכך מעט, אבל חשוב שישמרו על פריכותם.

ממיסים את המרגרינה בסיר אחר, ומטגנים את הירקות במשך 4 דקות, תוך בחישה, בלי להשחימם.

בוחשים את הירקות, הגבינה והנענע לתוך האורז החם. מעטרים בפטרוזיליה, ומגישים מיד, עם קערית של פרמזן.

כתוספת, מגישים לחם צרפתי מרוח בחמאה ובשום, עטוף בנייר אלומיניום ומחומם בתנור במשך 15 דקות.

קציצות עדשים וירק

המצרכים: בצל גדול, קלוף וקצוץ דק; שן שום, קלופה ומעוכה; 3 כפות שמן; 250 גרם עדשים כתומות, מבוררות ושטופות; 3 כוסות מרק צח; מיספר גבעולי פטרוזיליה; 2 כפות רסק עגבניות; 100 גרם שקדים מולבנים, קצוצים; 2 כוסות תרד טרי, קצוץ; כף נענע קצוצה; מלח ופלפל; 2 כפות קמח; שמן לטיגון.

מטגנים את הבצל ואת השום בשמן במשך 2 דקות. מוסיפים את העדשים, ומערבבים במשך דקה. מוסיפים מרק וגבעולי פטרוזיליה, ומביאים לרתיחה. מכסים, מנמיכים את הלהבה, ומבשלים במשך 40 דקות, עד שהעדשים רכות מאוד וסופגות את כל הנוזלים. אם נותרו עודפי נוזלים בסיר, מגדילים את הלהבה, ומרתיחים עד שהנוזלים מתאדים. מסירים מהאש, ומוציאים את הפטרוזיליה.

מועכים את העדשים בכף עץ, וטורפים לתוכם רסק עגבניות, שקדים, תרד ונענע. מתבלים במלח ובפלפל.

צרים מהתערובת 12 קציצות עגולות, וטובלים אותן בקמח, כדי לצפותן מעט. מטגנים את הקציצות בשמן חם עד שהן מזהיבות משני צידיהן. מגישים חם, עם מחית תפוחי אדמה וסלט ירוק, או קר, עם סלט.

תפוח־אדמה: מי אמר שהוא משעמם

לביבות תפוחי־אדמה

המצרכים: 3 תפוחי־אדמה שבושלו בקליפתם, קלופים; 2 ביצים; ½ כף קמח; אגוז מוסקט מגורר; מלח ופלפל לבן; בצל ירוק קצוץ דק; שמן לטיגון.

מגררים את תפוחי־האדמה הקלופים על מגררת גסה. מוסיפים את שאר החומרים, ומערבבים לתערובת אחידה.

צרים מהתערובת לביבות קטנות. מחממים מעט שמן במחבת, ומטגנים את הלביבות עד שיזהיבו משני צידיהן. מגישים חם, כתוספת למנה עיקרית.

(6 מנות)

חטיפי תפוח־אדמה

המצרכים: 3 תפוחי־אדמה בינוניים, לא קלופים; 3 כפות גבינה צהובה מגוררת; 3 כפות בצל, קצוץ דק ומטוגן; כפית אורגנו; מלח ופלפל לבן; שמן לטיגון עמוק.

פורסים כל תפוח־אדמה לאורכו ל־3 פרוסות שוות בעוביין. שומרים את הפרוסה האמצעית להכנת טוגנים, או למרק, ומשתמשים רק בשתי הפרוסות החיצוניות.

מטגנים את הפרוסות בשמן עמוק עד שהן מתרככות, ומייבשים על מגבות נייר. מסדרים את הפרוסות בתבנית, שהצד החתוך כלפי מעלה.

מפזרים על הפרוסות בצל מטוגן, גבינה מגוררת, אורגנו ותבלינים. אופים בתנור, בחום עליון, במשך 10 דקות, עד שהגבינה נמסה ומבעבעת. מגישים חם.

(6 מנות)

תפוד ממולא

המצרכים: 6 תפוחי־אדמה בינוניים, שטופים ומיובשים; 6 ריבועי נייר אלומיניום של 20 ס"מ; מלח.

המצרכים למלית: בצל קצוץ דק; 3 פטריות קצוצות דק; 3 כפות חזה אווז מעושן, קצוץ דק; מלח, פלפל לבן ואורגנו; מעט פטרוזיליה קצוצה; ביצה טרופה; כף מרגרינה.

עוטפים כל תפוח־אדמה בריבוע נייר אלומיניום. מפזרים שיכבת מלח על תחתית תבנית אפייה, ומניחים עליה את תפוחי־האדמה. אופים בתנור, בחום בינוני, במשך כשעה, או עד שתפוחי־האדמה מתרככים. מצננים, מסירים את נייר האלומיניום, מסירים את הכיפה מכל תפוח־אדמה, כך שתתקבל צורת סירה, מוציאים בזהירות את התוכן, ושמים בקערה. מועכים למחית חלקה.

מאדים את הבצל במרגרינה, ומוסיפים פטריות וחזה אווז. מתבלים, מטגנים במשך מיספר דקות, ומוסיפים את התערובת למחית תפוחי־האדמה. בוחשים. מעבירים את התערובת לשקית זילוף, ומזלפים לחלל שבתפוחי־האדמה. לפני ההגשה מחממים בתנור.

תפודים בניחוח בצל

המצרכים: 4–6 תפוחי־אדמה קלופים ופרוסים דק; 30 גרם מרגרינה; ½ שקיק אבקת מרק בצל; 1½ כוסות מים; מלח ופלפל לפי הצורך.

משמנים היטב תבנית נאה חסינת חום, ומסדרים בתוכה את פרוסות תפוחי־האדמה בצורה מדורגת.

מכינים מרק מאבקת מרק הבצל והמים, ומבשלים לפי ההוראות שעל האריזה. טועמים ומתבלים אם יש צורך. יוצקים את המרק על פרוסות תפוחי־האדמה, ואופים בתנור חם עד שתפוחי־האדמה מתרככים. מגישים חם.

(6 מנות)

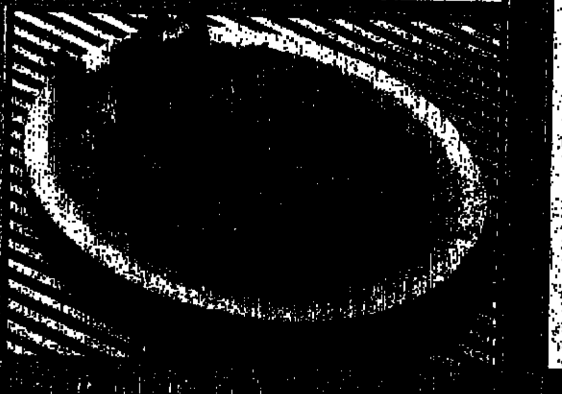

האיש שבא לסעוד

ששה שקלים והנאה

עברנו יום אחד לתומנו בדיזנגוף סנטר, ונתקלנו בפתח מיסעדה הנקראת „שבלולי", בשלט מאיר־עיניים שבו מוצעת ארוחה סינית מלאה בשישה שקלים. זוהי, כמובן, הצעה שאי־אפשר לסרב לה. אז נכנסנו, לקחנו שתי ארוחות (מרק, שתי מנות עיקריות של בשר ביר־קות ועוף חמוץ־מתוק, הרי לגוון הרבה בעניין זה די קשה), אגרולס ומנות אחרונות. הכנו בראשנו גם כתבה יפה שתסכם את דעתנו השלילית על מיסעדות זולות ותבהיר מדוע בענייני אוכל לא יכולות להיות פשרות, ואם מישהו רוצה לאכול טוב, הוא צריך לשלם בעד זה, ואם מישהו רוצה לאכול בשישה שקלים, אז זה מה שהוא מקבל.

עד שהאוכל הגיע, הכתבה כבר היתה מוכנה לגמרי. אבל כשהתחלנו לטעום אותו הרגשנו שנדפקנו. כל התיזה היפה הופרכה לגמרי. המרקים היו מצויינים, המנות העיקריות גם עשירות וגם טעימות, האגרול לא פחות טובים ממיסעדה שבה משלמים פי שלוש, וכן גם הבננה והאננס והמצופים. ובכל זאת, הנה, אנחנו לא מוותרים. התיזה שלנו נשארה כשהיתה ורק הסכנו בה את מילות־החיוב למילות־שלילה. כלומר, ההנחה שלנו עכשיו היא, שאם מישהו רוצה לאכול טוב הוא לא חייב דווקא לרוץ ולחפש את המקומות היקרים ביותר. הנה, גם בשישה שקלים אפשר ליהנות הנאה שלמה.

אבל מה, ההנאה של קליינט לא חייבת להיות ההנאה של בעל העסק, משום שיום לאחר מכן הלכנו שוב לאותו מקום לסעוד את לבנו והנה השלט התהפך על ראשו, וכך קרה ששש השקלים הפכו לתשעה שקלים, ואילו לאחר שבוע המיסעדה כבר היתה סגורה. לרגל שיפוצים, אמרו לנו.

בכל זאת, לרגל התגלית החדשה שלנו בענייני מחירים, גילינו עוד מיסעדה, חדשה־ישנה, הנקראת צ'ין־צ'ין־תק־אווי (האיות: על־פי המקור). שם אפשר לאכול ארוחה מלאה בתשעה שקלים. כיוון שבדרך־כלל אנחנו רגילים, כאמור, למחירים גבוהים יותר, לקחנו פשוט מכל הבא ליד, שלושה מיני מרקים (מרק־ירקות, מרק־נבטים, מרק־וון־טון — קצת חריפים ומצמצמים מדי לטעמנו) וארבע מנות עיקריות: ביניהן עוף בשקדים, בשר בנבטים, עוף חמוץ־מתוק ובשר בירקות. הכל מהביל, מלא ירקות, טבול ברוטב סמיך המעשיר גם את האורז. בין המנות נהנינו מהאגרולס, לאחריהן נהנינו מהפירות האפויים (עם בצק קצת עבה מדי); גם מהסלאט החמצמץ־מתקתק של הגזר טעמנו וגם מהירקות המבושלים, ואין לנו אלא לסיים בתיזה שלעיל.

בסך הכל אכלנו פעם אחת בשנים־עשר שקלים, פעם אחת בשמונה־עשר שקלים, ופעם ארוחה כפולה ומכופלת בשלושים ושישה שקלים. היה לנו שבוע סיני במחירים ישראליים לגמרי.

לוקולוס

דניאלה יקרה

אוהבים אחרת

אני חושבת שהורי אוהבים יותר את אחותי וזה כואב לי. מה לעשות?

כאם לשני בנים, קשה לי לתאר לעצמי שהורים אוהבים יותר ילד אחד מאשר את השני; מצד שני נכון הוא, שלפעמים מתייחסים ההורים באופן שונה לשני ילדים, בשל הרבה מאוד סיבות, כמו למשל חוסר ביטחון של אחד מהם. דברי עם הוריך על הבעיה ותשמעי מה הם אומרים על זה.

קשר בעניבה

התחלפתי תפקיד ועליתי בדרגה ועכשיו אני צריך להופיע כל יום לעבודה, ענוב בעניבה. איך עושים את הקשר הזה בעניבה? אין לי את מי לשאול, מבלי לפגוע בדימוי שלי בעיני הממונים האחרים.

שלומי גרינפלד

איך אני יכולה להסביר לך בכתב איך עונבים עניבה? וזה מבלי להזכיר את העובדה המרה שאין לי מושג איך עושים את זה.

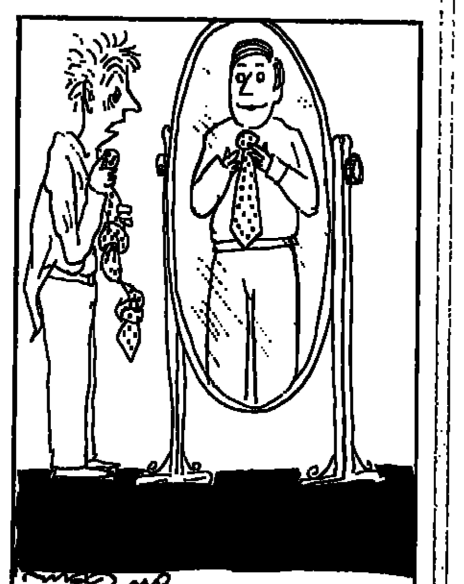

הדבר הכי פשוט הוא להיכנס לחנות של בגדי־גברים, לקנות עניבה ולבקש מהזבן לתת לך קורס מזורז, תוך כדי הדגמה. נכון רעיון טוב? חוץ מזה, מזל־טוב לעלייה בדרגה.

ממש שטויות

פעם בשבוע בעלי מעצבן אותי ורב איתי ממש על שטויות. האם זה נורמאלי? מה לעשות?

חוה

הכי נורמאלי שנורמאלי יכול לחיות. למה לא תעצבני אותו גם את לפעמים, שיראה איך זה.

ממש מגעיל

שמעתי חברים שאמרו עלי (לא בנוכחותי) שאני קמצן. האם לחיות קמצן זה כל־כך רע?

הרברט

לא סתם רע, אלא ממש מגעיל. תפסיק עם זה מייד.

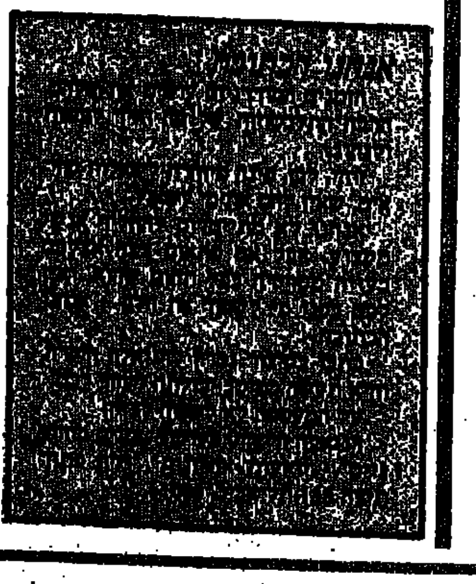

בסוף מתגברים

החבר שלי, שאותו אני אוהבת, חזר לחברתו לשעבר ועומד להתחתן איתה. כל זה בגלל שלא נעים לו ממנה ומהוריה שלה שלוחצים על החתונה. בינתיים אני המאהבת שלו. אבל אני לא מסתפקת בזה. אנא עזרי לי.

אל תאמיני לסיפורים של החבר שלך. אף אחד לא מתחתן בגלל שלא נעים לו. תכניסי לך לראש שהוא מתחתן עם הבחורה בגלל שהוא רוצה להתחתן איתה, וכדי לא לאבד אותך הוא מספר לך לוקשים. עזבי אותו גם בשביל עצמך, גם בשבילו וגם בשביל הבחורה. בהתחלה זה קשה, אבל בסוף מתגברים.

בחשבון־בנק

עברנו לגור ביחד ומייד צצו הבעיות הראשונות. למשל, אצל מי צריך להיות הכסף שאנחנו מרוויחים?

הכסף ששניכם מרוויחים צריך להיות בחשבון־בנק, ובכל פעם שאחד מכם צריך כסף, הוא ילך לבנק ויוציא. נורא פשוט, נכון?

כל הסקס הזה

כל מיני קילקולים

מאת זיוית אברמסון

קיימות שיטות רבות, בדוקות ומנוסות, שבעזרתן יכול כל אחד מבני־זוג החפץ בכך, לקלקל את חיי המין או לפגום בהם. למעוניינים יוצעו כאן כמה מן השיטות הללו.

אפשרות אחת היא לבטא נכונות לקשר מיני, ואפילו ליזום אותו, אבל תמיד בתיזמון בלתי מתאים. אשה שבדרך־כלל מתחמקת בתירוצים שונים כשבעלה מתחיל איתה, יכולה לבוא בהצעות מיניות עם תחילת שידור ישיר של מישחק־כדורגל בינארצי. כשבעלה שב מהעבודה תשוש, הרוס, רעב וצמא, היא גם יכולה לרמוז שכרגע, ממש כרגע, דווקא יש על מה לדבר. גבר יכול לחזר אחרי אשתו לאחר שהיא התלבשה והתקשטה כשהם עומדים לצאת לאירוע, שבו חשוב לה במיוחד להיראות טוב. או, אם היא מאלה שמתקשים לקום בבוקר, הוא יכול להתחיל איתה תמיד עם עלות השחר, וכן הלאה.

לעתים קרובות יעיל לעורר מריבה בשעה שלפני ההתעלסות מתוכננת, לאחר שניתן האות (למרבית הזוגות יש אות). גבר שיודע בביטחון שאשתו לא תסכים אחרי מריבה יכול לעורר אותה ע״י שיעיר אחת מן ההערות שהכי מעצבנות אותה. האשה יכולה לעשות אותו הדבר, ואחר־כך להזדעזע מן הרעיון לקיים יחסי־מין „כשאין בינינו שום הבנה ושום תיקשורת".

אפשר לפגוע בתיפקוד המיני של בן/בת־זוג על־ידי שרומזים בקביעות שלא מרוצים וש„זה לא זה", אבל לא אומרים מה. מה רוצים, מה לא בסדר. — „נהנית?" — „ככה". — „מה לא היה בסדר?" — „לא יודעת"; לחלופין אפשר להרבות בהערות ביקורתיות על כל מרכיב איכותי וכמותי של התיפקוד המיני. — „אוי כמה זמן שזה לוקח לך!". או — „כבר גמרת?" הערות מסוג זה לא מוכרחות להיאמר באופן מילולי; יש גם דרכים אחרות לומר אותן והן תהרוגנה את המיניות של בן־הזוג בקלות ובמהירות.

הזנחה עצמית היא שיטה טובה מאוד. זה עובד בכיוון הפחתת התשוקה של השני. אפשר להשתמש למטרה זו בהשמנה, בליכלוך, בביגוד סמרטוטי. צריך לזלול, להצטמצם בגילוח (או להתגלח רק בבוקר, לעבודה) ובקילוח, וללבוש בגדים שמסתובבים בבית כבר עשרות שנים ולא ברור של מי הם בכלל היו. על הדברים האלה צריך להקפיד במיוחד לקראת הכניסה למיטה.

אפשר למנוע מבן/בת־הזוג בעיקביות את העדפותיו/ה. כל תנוחה שהוא אוהב — לא נוחה לך, כל פעילות שבה היא מאוד חושקת — מגעילה אותך. כמו כן רצוי להתעלם מבקשות מסויימות החוזרות על עצמן זה שנים: תרחץ רגליים לפני שאתה בא למיטה, תבואי פעם אחת עירומה למיטה ותחשיטי את אותי, וכיו"ב.

כשההתעלסות כבר התחילה ורוצים לקלקל את זה לפני שהעניין יתפתח, אפשר לשאול: „שילמת את החשמל?" או להביט בשעון ולומר: „נשארו לנו חמש וחצי שעות לישון". המהדרים והמתוחכמים מפתחים אימפוטנציה, פריגידיות, כאבים ועוד. יש כמובן עוד כהנה וכהנה אפשרויות. כל אחד יכול להשקיע בעניין את מיטב היצירתיות שלו ולגלות אינסוף דרכים אשר בהדרגה יביאו את חיי המין לידי סיום. במרבית הזוגות נעשה הדבר בהצלחה מרובה.

כלב מי שמדבר

שימו צנזורה

אני כועס עליכם. כן, עליכם האנשים, אשר מוציאים לנו, הכלבים, שם רע. נמאס לי כבר לשמוע ברחוב ביטויים כמו: „קור־כלבים" או „נזרק לכלבים", או אפילו לחלופין שלא נדע... „בן־כלבה". מה קרה לכם? אתם חושבים שבן־כלבה זה שם גנאי?!

באמת לא יפה! חוץ מזה אני מכיר כמה אנשים ש„בן־כלבה" יכול דווקא להתאים להם כמעלה טובה ולא כקללה. קחו, למשל, את „בוני", הבן של „תיקי", הבוקסרית של השכנים. הלא הוא ממש מתוק, יפה כזה, נחמד, מנומס, נאמן, מחונך... בקיצור כל היתרונות שיכולים להיות. ואפשר לחשוב שלאמא שלו, שהיא מן־הסתם כלבה גזעית, יש איזו־אלו חסרונות — מה פתאום! אז למה לכל הרוחות, צריך לנבל את חפה ולכלול אותנו, הכלבים, במילון הקללות שלכם? ועוד דבר, מה פירוש „נזרק לכלבים"? אפשר לחשוב שלהיות בין כלבים זה פחיתות־כבוד.

אני, למשל, מכיר הרבה אנשים שהיו מעדיפים להיות „זרוקים" בין כלבים עד סוף ימיהם, במקום להיות בחברה של אנשים לא סימפטיים. תאמינו שאצלנו הכלבים ישנם ערכים חזקים הרבה יותר מאשר בחברת אנושית. אצלנו דפוסי ההתנהגות הרבה יותר נוקשים, ולכן, אוי למי שמפר אותם. למשל, בנושא טריטוריה, נאמנות, עקביות, ואפילו נקיון והיגיינה אישית. בכלל לא היה מזיק

←

טוב שיש בבית

עצות ממחה

הממחה (בלנדר) הוא מכשיר שימושי מאוד במטבח. לסוגים המשוכללים יש מיספר מהירויות הפעלה, בעוד שלפשוטים יותר יש רק מהירות אחת, או שתיים. בממחה אפשר לטחון ולרסק חומרים שונים, כמו לחם, גבינה, אגוזים ושקדים, ואפשר לרסק ולקצוץ בעזרתו ירקות. בעיקר הוא נוח להכנת מחיות ומשקאות מעורבלים, ובכל מקרה הוא טוב ליותר מאשר הכנת אוכל לתינוק.

פירורי לחם

- מפוררים רק פרוסת לחם אחת, טרייה או יבשה, בכל פעם. קורעים את הפרוסה ל־5–6 חתיכות, ושמים אותן בגביע הממחה.
- סוגרים את הגביע במכסה, ומפעילים את הממחה במהירות נמוכה. מערבלים עד שהפירורים מגיעים לגודל הרצוי.
- להכנת פירורים בטעם גבינה, זורקים לממחה קוביות קטנות של גבינה צהובה יחד עם הלחם, לפני שמפעילים את הממחה.
- להכנת פירורים בטעם חמאה (או מרגרינה), מורחים את הפרוסה בחמאה, או מרגרינה לפני שקורעים את אותה לחתיכות. הפירורים מתאימים לזרייה על תבשילים לפני ההשחמה בתנור. ואגב, אם המתכון דורש פירורי מרגרינה או חמאה על פירורי הלחם, אפשר לוותר עליהם.
- פרוסת לחם אחת נותנת, בערך, חצי כוס פירורים.

פירורי גבינה

- להכנת כמות גדולה של פירורי גבינה קל יותר להשתמש בממחה מאשר לגרד את הגבינה במגררת. חותכים את הגבינה לקוביות של 2 ס"מ, וזורקים מיספר קוביות לגביע הממחה.
- מכסים את הגביע במכסה, ומפעילים את הממחה במהירות נמוכה. מערבלים עד שהפירורים מגיעים לגודל הרצוי.
- 100 גרם גבינה צהובה נותנים, בערך, 1¼ כוסות פירורים.

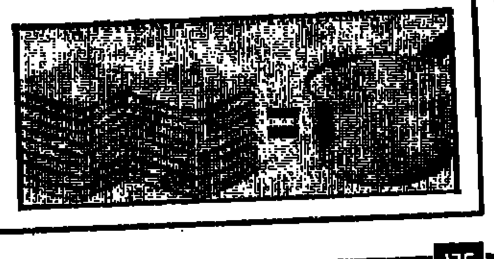

פירורי קרייקר

- מפוררים 6 קרייקרים בכל פעם. שוברים אותם לחתיכות, ומכניסים לגביע הממחה.
- סוגרים את מיכסה הגביע, ומפעילים את הממחה במהירות נמוכה. מערבלים עד שהפירורים בגודל הרצוי.
- 18 קרייקרים נותנים, בערך, כוס אחת של פירורים.

תפיחות ברוקולי

המצרכים: 2 כוסות ברוקולי מבושל; 1½ כוסות חלב רותח; ¾ כפית מלח; ¼ כפית פלפל לבן; קורט אגוז מוסקט מגורד; 50 גרם מרגרינה או חמאה רכה; 3 כפות קמח; 6 ביצים, מופרדות.

מחממים את התנור לחום של 180 מעלות צלסיוס. משמנים תבנית תפיחה.

שמים את הברוקולי בגביע הממחה, מכסים ומפעילים במהירות גבוהה עד שהברוקולי הופך למחית חלקה. מוציאים את הברוקולי לסיר.

שמים בגביע הממחה את החלב הרותח, תבלינים, מרגרינה, קמח וחלמונים, מכסים ומערבלים במהירות נמוכה עד שהתערובת אחידה. יוצקים את תערובת החלב לסיר עם הברוקולי, ובוחשים מעל להבה נמוכה עד שהתערובת מסמיכה.

מצננים מעט. מקציפים את חלבוני הביצים לקצף יציב, אבל לא יבש, ומקפלים אותו, בזהירות, לתוך תערובת הברוקולי.

מעבירים את התערובת לתבנית התפיחה, ואופים במשך 25 דקות, או עד שהתערובת תופחת ומתחילה להזהיב. מגישים מייד.

(6–8 מנות)

דיאטה

ערב בלי קלוריות

אחת הדרכים היעילות להרזייה היא הימנעות מאכילה בשעות הערב. ממליצים על ארוחה מספקת בשעה שש או שבע בערב, ועד למחרת בבוקר מסתפקים במשקאות ללא קלוריות. בימים הראשונים הקיבה צובטת מרעב, אבל אחר כך מתרגלים והצביטות נעלמות. אפילו מתגים מתחושות הקלילות כשנכנסים למיטה. ואז, כשמצליחים לרדת במשקל, חוזרים להרגלים הישנים ולארוחות הכבדות בערב.

אלה בדיוק המקום והזמן ללמוד כיצד להעביר ערב שלם במינימום קלוריות. טוב, סלט אתם כבר יודעים, מה עוד? 2 כוסות פופקורן הנאכלות לאט ולעסות היטב הן תחליף לפרוסת לחם אחת, ומכילות 80 קלוריות.

מה עוד? צלוחית פודינג קל דיאטתי, בטעם שוקולד — 60 קלוריות. להכנת 4 מנות, יוצקים 2 כוסות (400 מ"ל) חלב קר דל שומן לממחה (בלנדר), מוסיפים חבילת פודינג קל (פודינג ללא סוכר), ומתחילים לערבל. מי שאוהב מתוק מאוד, יכול להוסיף גם ממתיק מלאכותי השווה ל־2 כפות סוכר. מחלקים את הפודינג בין 4 קעריות ומקררים במקרר. הפודינג מוכן לאכילה לאחר כ־20 דקות.

קציפת תפוזים

(כל מנה כ־60 קלוריות)

המצרכים: 40 גרם סולת (כ־4 כפות מחוקות); כוס מיץ תפוזים טבעי; 2 כוסות מים; כף מיץ לימון; ממתיק מלאכותי השווה ל־10–12 כפיות סוכר.

מרתיחים את המים עם מיץ התפוזים והלימון. מוסיפים ממתיק, טועמים, ואם יש צורך, מוסיפים עוד ממתיק. מוסיפים את הסולת בבחישה, ומבשלים עוד 5 דקות לאחר הרתיחה. מסירים מהאש.

מעבירים את התערובת לקערת הקצפה, ומקציפים במהירות גבוהה כ־10 דקות, עד שהתערובת מלבינה ומסמיכה. מחלקים בין 4 קעריות, ומקררים במקרר.

■ דליה ניר

מהיר וקל

כרובית מטוגנת

האמת לאמיתה, כרובית מטוגנת היא תענוג לחיך. מצד שני, להתחיל לטבול כל פרח כרובית בבלילת ביצה זה סיפור לשעות. פתרון ביניים, המתאים בעיקר לימי הקיץ, הוא כרובית מבושלת במשך כמה דקות במי מלח. (יש אסכולה הטוענת שמזיגת מעט חלב פנימה מוציאה את כל הגזים מהכרובית). לאחר מכן מצננים את הכרובית ליד החלון (בתקווה שאף שכן לא יסבול מכך) ומעבירים לקערת זכוכית. בכלי קטן מערבבים כף מיונית, חצי כף חרדל חריף, מלח, פלפל לבן ושחור וכמה טיפות לימון, שופכים את הרוטב על הכרובית ומפזרים מלמעלה שמיר או פטרוזיליה.

גזר שיכור

בעונה שבה הגזר במיטבו, כדאי לקנות גזר נמדי. גזרים גדולים אפשר לחתוך לקוביות קטנות, לרצועות, או לכל צורה אחרת. בסיר בעל תחתית כבדה ממיסים חמאה, מעל אש קטנה. מוסיפים את הגזר, 2 כפות ברנדי ומעט פטרוזיליה. אין צורך להוסיף שום תבלין. מטגנים על אש נמוכה עם מיכסה. הגזר צריך להיות פריך מעט אך לא קשה.

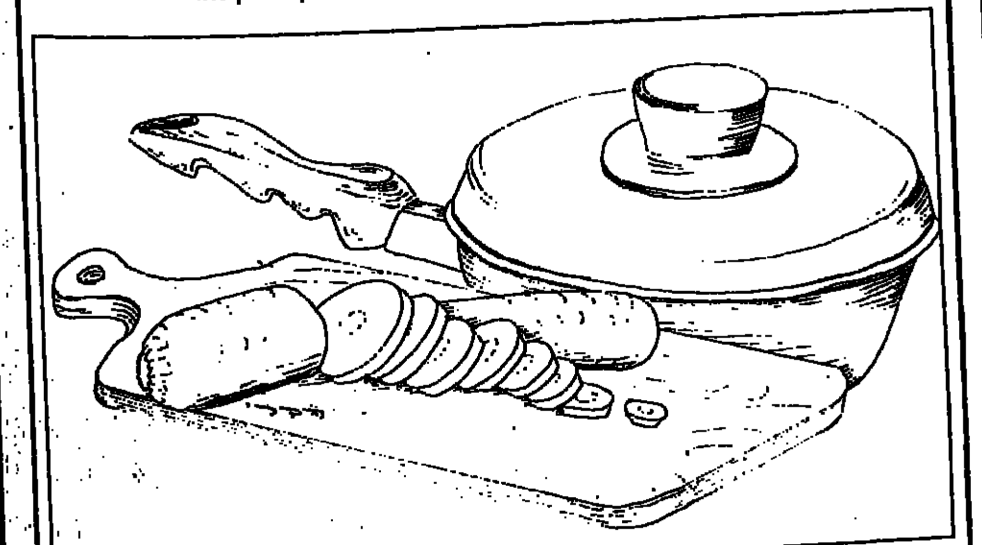

■ נעמי סנדרסון

לכם, האנשים, לאמץ כמה נורמות חברתיות שלנו, הכלבים... כן, ישנם המון דברים שכדאי לכם ללמוד מאיתנו, ואתם רק צריכים לפקוח עיניים ולהיות ערניים.

אבל נחזור לעניין שבו פתחנו. הייתי שמח מאוד לו הבעלים שלי היה מוציא מלקסיקון חיי היום־יום שלו ביטויים כמו אלה שהז־כרתי. ובכלל, למה לעשות השוואות לעולם בעלי החיים? מדוע, למשל, לומר: „ערום כמו שועל" או „מסריח כמו בואש"? לא

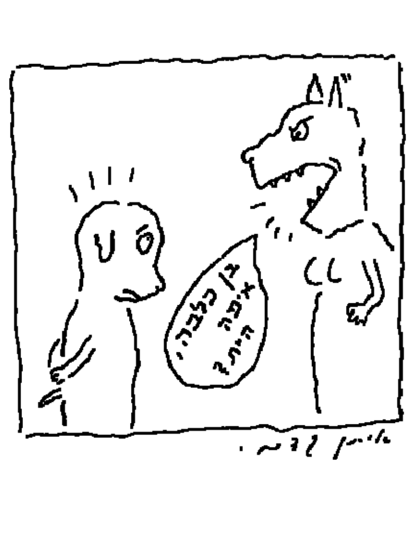

שזה לא נכון, אבל, בחייכם... חסרים לכם דימויים יותר אנושיים? חוץ מזה, זה מעליב אותי לשמוע שאותם אנשים שמגדלים אותנו ומטפחים אותנו משתמשים בנו כבמטבע עובר לסוחר, באופן מילולי כמובן, ולפעמים גם שלילי.

הייתי שמח יותר אם הייתי שומע ביטויים מפי אנשים כגון „נאמן כמו כלב", „נקי כמו חתול סיאמי", „חכם כמו ינשוף" ולאו דווקא השוואות בעלות קונוטציות שליליות. הנה, למשל, אתמול שמעתי את אלון אומר: „וואללה, אני רעב כמו כלב", בחיי איזו שטות.

מה הוא חושב, שכלב תמיד רעב? עובדה, אני בדרך־כלל שבע וטוב לי, אני נקי כי רוחצים אותי בזמן, אני חכם כי נולדתי כזה, ואני חזק כי אני רץ כל יום 5 ק"מ! ובכלל, אני חושב שיש הרבה בני־אנוש שיאמצו בשימחה את כל המעלות שלי בחור כלב. אז למה להפחית מערכנו? לכן רבותי בעלי הכלבים — מהיום אני מבקש לשכוח את כל הביטויים הנלווים שהוזכרנו.

אנו נעלבים מהם בדיוק כמו שנעלבים ה־גרוזינים, המרוקאים, הפרסים, הסקוטים ודוד לוי — כשמספרים עליהם בדיחות.

ואם בכל זאת תמשיכו להתבדח על חש־בוננו — נכריז על שביתה! נמחיש לכם עד כמה אנחנו באמת חזקים ובעלי יכולת. נפסיק לשמור על בתים, נפסיק לנבוח על גנבים, לא נתייחס אליכם ונעשה לכם ברדק... ואם בכל זאת אתם מדברים עלינו מאחורי הגב, דעו לכם שאנחנו שומעים הכל — ומתייח־סים בהתאם. בקיצור... צנזרו, צנזרו!

צ'או-חאו,
צ'יף של אלון

יש עתיד

ציפורי הברזל

מאת יבשם עוזד

איי.קיו. השלישי (דגם משופר), ישב בספ־רייה האוניברסיטאית ודיפדף בעצלתיים ב־ספר שהיה מונח לפניו. אצבעות הפלדה ה־מבחיקות שלו אחזו בדפי הנייר המתפוררים בעדינות מחושבת היטב. חיישניו סרקו את שורות האותיות בפעם המי־יודע־כמה. איי. קיו. הכיר בעל־פה את כל מאות אלפי הספ־רים שאוכסנו בספרייה. למעשה, הוא הגיע

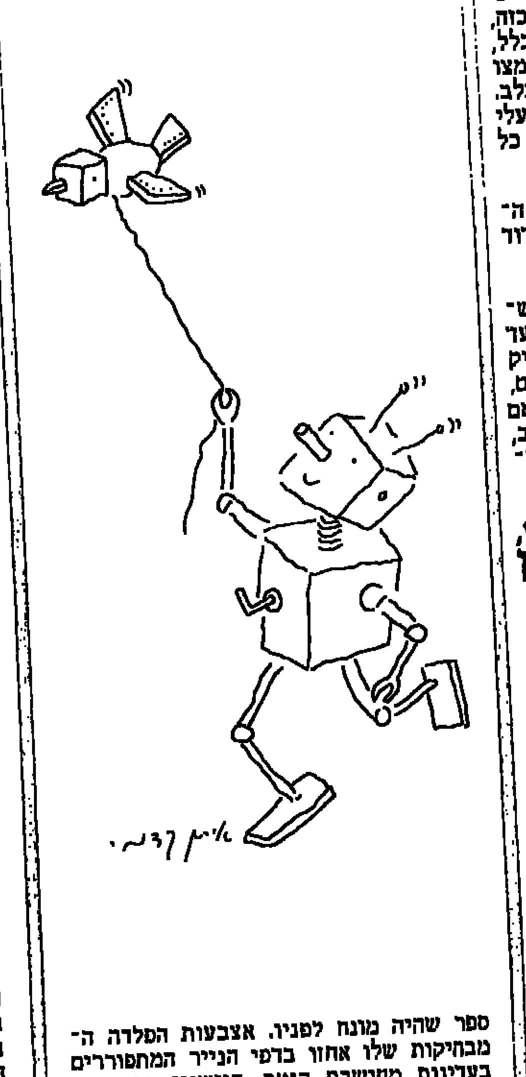

לכאן מדי בוקר, רק על מנת לשמור [illegible] שיגרת יומו. מכל בחינה אחרת, לא [illegible] מה לעשות כאן.

אילו לפחות היה יכול לפגוש מפעם [illegible] בן־אדם כלשהו, ולהחליף אתו כמה מילים. איי.קיו ידע שאין טעם לשגות בדמיונות. האנשים עזבו את כדור־הארץ לפני [illegible] מאות שנים. הבודדים שנשארו, הוכחדו [illegible] ידי מגיפה מיסתורית שהגיעה מן [illegible] כך או כך, איי.קיו השלישי (דגם משופר) [illegible] עכשיו לבדו בעולם. הוא קרא את כל [illegible] רים, ראה את כל הסרטים, ושמע את כל [illegible] שירים. הוא היה משועמם. לא טוב [illegible] הרובוט לבדו.

מחשבותיו נדדו אל תיאור החיים על [illegible] כדור הארץ בימים הקדומים שלפני [illegible] הספרים תיארו בעלי־חיים רבים שחיו [illegible] כב־הלכת לצד האדם. כלבים, סוסים, [illegible] וגם ארנבות, עכברים, דגים וציפורים. [illegible] רים, חיישניו של איי.קיו., הצטעצו. הספ־[illegible] תיארו אותן כבעלי־חיים קטנים, קלים, [illegible] התעופפו מסביב ומילאו את חלל האוויר [illegible] ציוצים עליזים. איי.קיו. היה מוכן לתת [illegible] מאוד כדי לחזות בציפור, ועוד יותר מכך [illegible] שתהיה לו ציפור משלו שתתעופף מעליו [illegible] תציץ לו את שיריה ממעל. הוא נאנח [illegible] חזהו.

אט־אט הלכה וגמלה בו ההחלטה. [illegible] לקום ולפרוץ במו־ידיו את חומת הבדידות. הוא למד את כל מה שהיה ידוע לבני [illegible] המלומדים על אודות הציפורים. הוא בלע [illegible] כל ספרי הביולוגיה בזה אחר זה, לומד, [illegible] ווה, מנתח, מסיק מסקנות. את הידע [illegible] הישווה לתחשיבים שהופיעו בספרי האווירו־נאוטיקה השונים. היו כמה עיוותים [illegible] התאמות. איי.קיו. התגבר עליהם ללא קושי. הוא שילב את שתי מערכות המידע, [illegible] ניגש למלאכה. הוא עבד ימים ולילות ללא הפוגה. מדי פעם ניגש וינק אנרגיה מהמצבר הסולארי הגדול שעמד בפינת המעבדה. [illegible] שינה לא היה זקוק. כשסיים את מלאכתו, בשעת לילה מאוחרת, פתח את החלון [illegible] להמתין לאור הזריחה. מחר בבוקר, ידע, [illegible] ימלא האוויר במשק־כנפיהן של הציפורים, ציפורי הברזל.

מועדון קוראי ידיעות אחרונות מועדון קוראי ידיעות אחרונות מועדון קוראי ידיעות

בית ידיעות אחרונות דרך פ"ת 138 תל־אביב, טלפון 212213
פרטים והרשמה בימים א'–ה' בשעות 09.00 – 18.00 ברציפות

ההשתתפות מותנית לכל קוראי העיתון ללא תשלום דמי חבר

נואיבה הים התיכונית
סיורי אווירה מיוחדים
★ 20–23.4.86 – 3 ימים של תחרויות שייט מרתון לקיסריה ונתניה ותחרויות במסלול אולימפי במסגרת עממית ותחרותית עם פרסים יקרי ערך לזוכים!!
★ 29.5 – 1.6 סוף שבוע „מדליק" לפנויים/ות
★ 3.7 – 29.6 פסטיבל ים־תיכוני
וחופשת חג הפסח
★ סדר מסורתי, תכנית בידור עשירה, סוסים, סירות וחוגים פוקנטיים, באווירה של כפר נופש אמיתי עם דשאים וגינות נוי פנסיון מלא – כשר!!
פרטים והרשמה: במשרדי כפר־הנופש 03-282703/204239
במועדון קוראי ידיעות אחרונות 03-212213
נואיבה הים תיכונית

טיולי „מורשה" למזרח־הרחוק
בהווי דתי • ומזון כשר
29 יום.
תאילנד ★ הונג־קונג
★ פיליפינים ★ טייוואן ★ יפן
תאריך היציאה הקרוב: 14.5.86
פרטים והרשמה אצל כל סוכני הנסיעות

נופשי פסח וקייטנות לילדים
עם החברה להגנת הטבע
חנופשים בבתי־ספר שדה של החברה להגנת הטבע, הכלכלה מלאה, הפעילויות מגוונות.
★ 27–30.4 – נופש לפנויים ופנויות, במירון, לגילאי 25–35, הנסיעה באוטובוס.
★ 29.4–3.5 – נופש משפחתי באכזיב, במכוניות פרטיות.
★ 27–30.4 – נופש סמינר בדגש חכרת הגליל, באלון תבור, מתאים גם לשומרי מסורת.
★ 1–3.5 – נופש משפחתי במעגן מיכאל, במכוניות פרטיות.
★ 1–3.5 – נופש משפחתי במעלה אפרים, הנסיעה באוטובוס.
★ 29.4–2.5 – נופש משפחתי בהר־גילה, במכוניות פרטיות, אפשרות לינה במקום בסוף השבוע – ללא תשלום.
★ 15–17.4 סמינר נופש בנושא אנרגיה בעין גדי, הנסיעה באוטובוס, מתאים גם לשומרי מסורת.
קייטנות אביב לילדים ולנוער בחופשת הפסח בתנאי פנימיה, בכלכלה מלאה, בהנחיית מדריכים מנוסים.
★ 15–18.4 – לכיתות ד'–ה' בהר גילה.
★ 18–22.4 – לכיתות ד'–ו' במירון.
★ 17–21.4 – לכיתות ז'–ח' באלון תבור (יום אחד טיולי רכיבה על סוסים).
• ההרשמה אפשרית גם בטלפון בכרטיסי אשראי לרבות הסדר תשלומים.
• לנרשמים, חניה חינם (שעה) במגרשי מת"מ.
פרטים והרשמה: החברה להגנת הטבע ת"א השפלה 4, 03-382501, י־ם 02-222357, חיפה 04-664136, ב"ש 057-32156

34 יום כולל הודו ונפאל – 22.5, 1.5
27 יום (ללא הודו ונפאל) – 29.5, 8.5
המחיר – מ־3295 $
טיסות בטחוניות – חזרה דרך הקוטב הצפוני
פרטים מלאים טמסה־טורס: כפר־סבא – 052-25825, תל־אביב – 03-259194, רחובות – 08-455479
ואצל הסוכנים המורשים: ת"א – G.S.T.S. 222241; י־ם – ויינטורס 222984; חיפה – עת־כרמל 674563; ב"ש – לביש 39057; ק. גת – לביש 881082; חולון – עקיבא 841222; פרדס־חנה – עגבל 77071

פולין
9 ימים, 13 ימים, 16 ימים
(עם אפשרות הארכה באירופה עד 30 יום ללא תוספת מחיר) כולל ביקורים באתרים המרכזיים: ורשה, קראקוב, לובלין, אושוויץ, טרבלינקה, מיידאנק.
תאריכי יציאה: 6.5, 10.6, 1.7, 5.8, 19.8, 2.9, 16.9
פרטים מלאים: „אופקים" – נסיעות ותיירות בע"מ ת"א, כפר נמיר (אתרים) 222 טל' 03-201483/4 ובמשרדי „אופקים" ברמלה ובלוד

שייט על אניית החלום „אטלס"
תאריך הפלגה מיוחד לפנויים ופנויות
6/6 – 30/5, מ־479 $ פרטים במועדון
אשדוד, פטמוס, קוסדסי, פיראוס, רודוס, אלכסנדריה, פורט־סעיד, אשדוד
סוכנים כלליים בישראל: אלאלוף ושות' ספנות בע"מ
EPIROTIKI

טיולי פסח ואביב עם החברה להגנת הטבע
מערב תורכיה מלונות 18.4–5.5.86 (18 יום)
קניה לודג'ים 17.4–4.5.86 (16 יום)
מרכז איטליה 15.4–1.5.86 (17 יום)
יוון 25.4–4.5.86 (10 ימים)
פרטים והרשמה: החברה להגנת הטבע – מחלקת טיולי חו"ל השפלה 3 ת"א 03-375063

חוג פו"פ פנויים ופנויות
לוח אירועים
בירושלים
יום ה' 3/4/86
עמוס ארבל
מארח ומראיין
בירושלים מלון „דיפלומט", משעה 21.30 לתוך הלילה, מסיבת ריקודים ועוד.. 15 ש"ח כולל קפה ועוגה.
בחיפה
★ מוצאי־שבת 5.4.86 ערב תרבותי־חברתי, בחיפה, מלון „דן־כרמל" משעה 21.30 לתוך הלילה – המחיר 15 ש"ח כולל קפה ועוגה.

מועדון קוראי ידיעות אחרונות מועדון קוראי ידיעות אחרונות מועדון קוראי ידיעות אחרונות

היפיפייה וקורבן הרצח

רהאנה בוטו, היפהפייה המיזרחית, מתאוששת לאיטה מדראמה שטילטלה את מהלך חייה בקיץ שעבר. הכוונה למותו הדראמטי של בעלה, שאנאוואז בוטו, שנמצא מורעל בחווילתם שבקאן, בחוף התכלת הצרפתי, בבוקרו של ה־18 ביולי 1985.

כעבור שלושה חודשים, הואשמה רהאנה באי־הגשת סיוע לאדם שנמצא בשעת סכנה. כעבור חמישים יום שוחררה האשה הצעירה (25) על תנאי, אך הוחזקה במעצר בכתובת בלתי ידועה, מטעמי ביטחון.

לדברי עורך־הדין של רהאנה, עצם העובדה ששוחררה מבית־הסוהר תומכת בגירסתה, שלפיה התאבד שאנאוואז בוטו. לדברי האשה, סבל בעלה מדיכאון, ונישואיהם עלו על שירטון זה זמן רב. בלילה שבין ה־17 וה־18 ביולי, לאחר ויכוח שהתנהל ביניהם, הוא בלע רעל מסתורי שתמיד נשא עימו, בצלוחית.

שאנאוואז (27 במותו) ניהל אירגון צבאי חשאי בצרפת. לפני שהכת הצבאית בפאקיסטאן סילקה את המנהיג זולפיקאר עלי בוטו, אביו של שאנאוואז, ולפני ששלחה אותו לאחר מכן למוות – היה הבן קרוב למיפלגת האופוזיציה, הי.פ.פ (מיפלגת העם הפקיסטאנית). לדעת אמו, הבגום נוסראט, פעילותו הצבאית־האנטי־ממשלתית של בנה היא שגרמה את מותו. גם אחותו, בנאזיר בוטו, העומדת בראש מיפלגת העם, תומכת בדעה זו. שתיהן סבורות שהוא נרצח.

אשר לרעל, שאנאוואז נשא אותו על גופו כל הזמן, בדיוק כמו אחיו מורתאזאר (41), אשר הדריך אותו במעילותו באירגון אל־זולפיקאר, אשר ציוד בשימוש בכוח צבאי נגד מימשלו של גנרל זיא־אול־האק, מאחר ששני האוייבים חששו להילקח בשבי, חיים, בידי הצד השני.

רהאנה תובל למישפט בשל האשמה שהוצגה בפניה. בינתיים היא עושה ככל שביכולתה כדי לזכות שוב בשקט נפשי, ועוזרת לה בכך פוריאה, אחת משתי אחיותיה. בראש דאגותיה עומדת כיום בתה החמודה בת ה־3, סיסה.

צילם: ז'ראר שאחמס, סיגמה

סיגנון ים־תיכוני

סיבובים

מאת רות יולס

מי שרואה את הבית ששיפצו דיאן וזאב בנווה־צדק, אינו יכול שלא להתפעל מהסיגנון הים־תיכוני: מחקירות הלבנים־בוהקים; מהחצר המגורה המרוצפת במרצפות גדולות בנוסח ישן, מארניות־החימר הבקריות, ומכדי־החימר הענקיים שבתוכם שתולים צמחי־תבלין וגרניום, המיטבח שריצפתו מצויירת בגווני לבן וכחול ים־תיכוני, הגפן המטפסת על הפרגולה, ועוד פרטים העושים את הבית הזה בל־כך נאה, ועם זאת כה פשוט.

דיאן (מעצבת) וזאב (כלכלן) סוקולובסקי, עם אלון בן־שמול (מעצב), יזמו את מרכז־העיצוב ברח' אלדואר 10, נווה־צדק, שנפתח מתשע עד ארבע. הם מתכוונים לקבל בו הזמנות לפרוייקטים כוללניים: מתיכנון הבנייה ועיצוב הפנים, ועד להתאמת מיברשת־השיניים לסיגנון הבית. אבל הלקוחות יוכלו, אם ירצו, להיעזר בהם גם לעיצוב פינה אחת בלבד בביתם. אדריכלים, לעומת זאת, ימצאו כאן הוויטים שונים ומעניינים בעיצוב איטלקי וישראלי, והביצוע ישראלי.

יוזמי מרכז העיצוב מתכוונים לשתף פעולה בעיצוב [illegible] בסידרות גדולות עם מיפעלים ישראליים, ועד כה הם עיצבו ציבצנת יפהפייה בישוף עם „לפיד". הם עומדים במשא־ומתן עם חברה גדולה ליבוא ברזים, לשם יצירת ליסוריימיטה מקוריים. המסר שלהם הוא פשטות, אינדיווידואליות, סיגנון לא מחייב ודהיטים עם אלמנט פיסולי. הפתיחה ב־8 באפריל.

צילם: אברהם חסון

מאת נורית בת־יער

נחש זה הדבר הכי מפתה שהבורא היה יכול לחשוב עליו. אז אין זה פלא שהאופנאים לא יכלו לחשוב על משהו יותר מפתה ממנו, כדי להכניס אותנו לאופנה השנה. ואכן למראה קשקשי הזהב של הנחש שמתרפק על הדוגמנית שלהבת – באמת קשה שלא להיכנע לפיתוי.

בואת לא תמו מעלותיו. כמו שאני מכירה אותו, נחש־הקסמים הזה גם יודע לרקוד לפי החליל שלך: להקיף את המותניים פעם – כחגורה; ואת הצוואר פעמיים – כרביד. גם לשחק את הצמיד. או שחקי אותה, כלומר איתו. ובעניין הארס – אם יש לו או לא – שינחשו. רק יוסיף עוד ממד למישחק.

צילם: מנחם עוז
נחש: אמריקני
מיקטורן קטיפה: רונן רז
דוגמנית: שלהבת סער

נחש הזהב

המילה האחרונה

מרינה פלדמן, 33, עולה מרוסיה, היא נהגת־מונית, ירושלמית ● בגיל 16 נקבע שהיא נערה מחוננת והחלה לומדת באוניברסיטה, בלשנות רוסית ואנגלית ● זמן־מה עסקה בעריכת סרטים. אביה רכש מונית ומיספר ירוק, והיא החליטה לעזור לו ● בטח שהיא נתקלת בתגובות עויינות של גברים, וגם בנסיונות לשידולים מיניים, אבל היא משתדלת לשים אותם במקומם ● בעיני רוחה היא רואה את עצמה מסיירת בארץ עם עולים מרוסיה שירדו לארה"ב, מנסה להשפיע עליהם לחיות כאן

מאת רמי נאורי

צילם אסף פטר

מרינה, עולה על גלגלים

חודש מרץ. יום חול ירושלמי. בחוץ מזג־אוויר לא מוגדר, משהו בין חורף לקיץ. אתה מבקש להגיע במהירות לעבודה או לפגישה. הרכב במוסך, או שאתה לא שייך עדיין לאלה שברשותם התענוג הזה, רכב פרטי. הבחירה נופלת בדרך־כלל על מונית. מהימנותה ומהירותה של התחבורה הציבורית האחרת עדיפה, בינתיים, רק בתשדירי השירות. אתה יורד לרחוב כדי לדוג את ה"מוביל הנכסף". מושיט יד. המצב מאכזב. מונית אחת עמוסה, השנייה גם כן. השלישית לא ראתה אותך. היד המושטת מתחילה לכאוב, עד שסוף־סוף עוצרת לך מונית.

אתה משחיל את ראשך מבעד לחלון כדי לשאול את הנהג, אם יוכל לקחתך למחוז־חפצך, אבל משהו גורם לך לקפוא לרגע. זה לא ארון, זו גברת. "בוא תיכנס. לאן צריך ארוניץ?", היא שואלת. אתה נכנס, סוגר את הדלת, מתרווח על המושב ושולף את השאלה הצפויה: "תגידי, איך זה להיות נהגת מונית?". — "זה קשה, צריך כוח נפשי רב, אבל מתגברים", היא עונה. ואז באות עוד שאלות ועוד תשובות, ההופכות את הנסיעה למעניינת יותר. האטרקציה משכיחה ממך את השעון שרץ קדימה, את הצרות ואת היד הכואבת... תמונת־מצב קבועה בחייה של מרינה פלדמן, 33, נהגת מונית ירושלמית, זה שנתיים.

מרינה פלדמן: עשו דברים יפים בארץ הזאת

התאהבה באסיר־ציון

מרינה, גרושה ואם לילדה, הגיעה אלינו בשנת 1977 מבריה"מ. ברוסיה הוגדרה, לדבריה, "ילד פלא". ילדה מחוננת. בגיל 16 נשלחה לאוניברסיטה שם למדה בלשנות רוסית ואנגלית. לאחר הלימודים החלה עובדת בעריכת סרטים. תיקנה ושיכתבה את כל השגיאות שעולל צוות ההפקה בסרט, לשפה הרוסית. תפקיד קצת שונה מעורך־סרטים במערב. לאחר כמה שנים של עבודה הגישה בקשה לעלות ארצה. עובדה שגרמה לה לאבד, את מקום העבודה, כמו אצל כל היהודים המבקשים לצאת מהארץ שחרטה על דגלה ערכים כמו חופש ושיוויון. היא החלה עובדת בכריכת ספרים – העיסוק הכמעט יחיד המותר ל"סירובניקים".

חלפה יותר משנה. מרינה התאהבה באסיר־ציון שהשתחרר מהכלא הרוסי, ונישאה לו זמן קצר לאחר מכן. "באותה תקופה ביקשו השלטונות להיפטר מבעלי ולזרוק אותו מהמדינה. כיוון שהיה נשוי, ביקשו שגם אשתו הטרייה תצא איתו", אומרת מרינה. היא הצליחה להגיע אלינו בזמן קצר יחסית, מאז הגישה את בקשת העלייה.

עם בואה ארצה החלה עובדת ככתבנית בקול־ישראל במחלקה הרוסית. "שם זה לישכת הסעד לעולים מבריה"מ. מין קומונה יהודית־רוסית, במקום עובדים כשבעים איש השומרים בציפורניהם על מקום העבודה, ודואגים כל העת להכניס לעבודה עוד ועוד עולים מבריה"מ. לא תמיד לפי הצורך.

"דיברתי שם כל הזמן רוסית והרגשתי כמו ברוסיה", אומרת מרינה. לאחר כשנה וחצי הרגישה כי זהו לא בדיוק מקומה בחיים והתפטרה מעבודתה.

השלבים הבאים בחייה היו קורס תיכנות מחשבים ועבודה במקצוע במשך חמש שנים. יום־יום הגיעה לעבודה בשעה קבועה, עבדה שמונה שעות מאחרי שולחן, עד שנמאס לה ועזבה. שנה קודם לכן החלה לומדת (בגיל 28) ציור ב"בצלאל", אך הפסיקה לאחר שנת לימודים אחת ללמוד כיוון שחשה, לדבריה, שחסרה לה אסכולה. אולם עד היום תמצא אותה מציירת בביתה לעצמה, בשעות הפנאי.

אירע תקר בגלגל

היו בידיה תואר M.A בבלשנות רוסית ואנגלית, תעודת־הוראה באנגלית, ותעודת מתכנתת־מחשבים, אך מרינה ביקשה לעשות משהו אחר. והמשהו הזה התגלגל אליה דרך אביה. כשהיה בן 68 קיבל "מיספר ירוק"

(המשך בעמ' 23)

„מישאלתה האחרונה", סיפור אהבה בין אם לבת, סיפור חייה ובעיקר מותה של האם מסרטן ● זהו גם סיפור המעורר שאלות על הארכת חיים בכל מחיר, וספיקות על הערך האמיתי של פלאי־הרפואה ● זהו גם סיפור על אשה מאושרת, שהעניקה אושר לבן־זוג ולילדים, שכל חייה עבדה ויצרה, וידעה כיצד לסיים אותם ● ספרה של בטי רולין – עכשיו גם בעברית

מאת רבקה רז

חוויה אחרונה

זהו סיפור־אהבה בין בת לאם, כתוב בגוף ראשון על־ידי הבת. זהו סיפור־חייה אך בעיקר סיפור־מותה של אידה רולין, אם יהודייה לכל דבר, אשר במרץ בלתי־נדלה, היא מנצחת על חייה, ועל חיי בני־משפחתה והסובב אותה, כאילו ניצחה על תיזמורת גדולה. גם על המוות היא מנצחת.

ריקות ספורות לפני שנטלה את חייה במו־ידיה – בעזרת הבת ובנוכחותה – אמרה האם: "אני רוצה שתדעי שאני אשה מאושרת. הבאתי אושר לגבר משך ארבעים שנה, וילדתי את הילדה הנפלאה ביותר... היו לי חיים נפלאים. העניקתי אהבה וקיבלתי אהבה".

סיפור חייה ומותה הונצח בספר "מישאלתה האחרונה", שכתבה הבת, בטי רולין, שיצא לאור בעברית השבוע, בהוצאת "כרס".

כמה ימים לפני מותה, תוך כדי ההכנות לחוויה האחרונה, אמרה אידה לבת, שעמה פיתחה יחסים הדוקים: "החיים נתנו לי כל מה שרציתי. 76 שנה נפלאות. כמה אנשים יכולים לומר את זה? אני מודה לאלוהים שאני מסוגלת לבלוע עכשיו ולצאת מכאן".

זה חודשים שהסרטן השתולל בגופה ועשה בו שמות. האשה הגאה, שכל חייה שלטה במצב, שעבדה והשתכרה בתקופה שנשים מועטות עבדו, שהיתה מוכנה לכל פורענות לפני שהגיעה, רואה את גופה מפסיק לתפקד, יוצא משליטתה.

תינוקת זקנה

היא נלחמת להישאר בחיים. ההקרנות הן עינוי ממושך, מלווה הקאות, שנמשכות שעות, אך היא זוכה בשנה אחת של חיים. האוייב הסרטני חוזר להכות בכל כוחו. שוב הקרנות. הכאב אינו מרפה ממנה. ביציאותיה אינה שלטת. אין טעם להחזיקה בבית־חולים. היא חוזרת הביתה, זקוקה להשגחה מתמדת. על אף מחאתה, הבת שוכרת אחות ליומ־ולילה.

"היכרתי אותה לסיים את חייה כאדם מבוגר", אומרת הבת. "אינך יכולה לתפקד", אמרתי לה. "את זקוקה לטיפול, לעזרה. את תינוקת. תינוקת זקנה."

המצב מחמיר. בקושי רב מצליחה אידה להגיע לנוחיות. רגליה אינן נשמעות לה, כאילו לא היה טעם לתמוך בגוף שאינו שווה יותר. הגידול חוסם את מעיה, אינו מניח לה לאכול ולשתות, אינו מניח לגוף לתפקד. כל מה שהיא מצליחה לבלוע מיד היא מקיאה. בפעמים אחרות הגידול זז ואז אין לה כל שליטה בגוף. היא מתבוססת בהפרשותיה.

אין משמעות לחיים כאלה, היא אומרת. מחשבתה צלולה כל הזמן. חייה הסתיימו.

הבת שואלת, "האם אינך מוכנה לסבול כמה ימים רעים בשביל כמה ימים טובים?" האם עונה, "כל יום הוא רע. זה לא חיים. בשבילי חיים פירושם ללכת לטייל, לבקר אצל הילדים שלי, לאכול. לו היו לי חיים הייתי רוצה בהם. אני לא רוצה את זה."

כל פעם שהיא מעלה את הנושא, ליבה של הבת נסדק. "אמא", היא שואלת בכאב עצום, "זה באמת מה שאת רוצה, למות?"

"מובן שאני רוצה למות," היא עונה מיד. "פרט לאושרם של ילדי, אני רוצה למות יותר מאשר כל דבר בעולם."

האומץ להתאבד

מתחילה אודיסיאה שלמה של הבת ובעלה כדי למצוא את האינפורמציה המתאימה: איזה כדורים יכולים להרוג בן־אדם? כדורים שיהיו קטנים מספיק ולא רבים מדי, כך שאדם שבקושי בולע יוכל לבלוע אותם. ואם מישהו חשב עד עכשיו שלחיות זה קשה, הרי למות, בחברה שלנו, קשה לא פחות. גם אם אתה רוצה למות, גם אם יש לך הצדקה. ואז אתה מגלה שהמוות אינו בהישג־ידך.

האבסורד ברור, עד לגיחוך. העתונים מלאים חומר על אנשים ההורגים זה את זה. והנה, כשאתה רוצה לעזור לבנאדם למות, אינך יודע איך. איך הורגים בנאדם?

בטי, הבת, עתונאית במיקצועה וכתבת־טלוויזיה, נעזרת בכישוריה המיקצועיים לערוך מחקר על הדרך הטובה ביותר למות. אך אף רופא, גם לא ממכריה, אינו מוכן לומר לה. אבל בטי אינה נרתעת. היא עדיין לא בטוחה שאמה באמת רוצה בכך, או יש לה האומץ להתאבד. אך היא מבינה שכשאדם סובל ומתענה קשות, ואינו מתפקד עוד כאדם, צריך שידע שיש לו אלטרנטיבה. לו הייתי במקומה לא הייתי רוצה לדעת? – היא שואלת. אני הייתי רוצה. אני רוצה לדעת, אם וכאשר זה יקרה לי. אני רוצה לדעת בשביל כולנו.

נו, את כבר יודעת? שואלת אותה אמה בכל ביקור. אל תדאגי, היא עונה, אני בדרך.

בטי ממשיכה במחקר ללא לאות. נתקלת בקיר אטום. פסיכיאטר מחבריה שואל האם אמא בדיכאון, ומציע את טיפולו.

בטי עצמה אינה זרה למחלת הסרטן. היא עברה כריתת־שד וכתבה על נסיונה זה בספר "קודם את בוכה" (First, You Cry) שיצא לאור ב־1976, כשעדיין נהגו לשמור מידע כזה בסודי־סודות. הספר הוסרט לטלוויזיה עם מרי טיילור־מור בתפקיד ראשי.

לבסוף, דרך מכרה שסבלה פעם מסרטן, מקבלת בטי את מיספר הטלפון של רופא אמריקני באמסטרדם, המאמין בזכותו של אדם למות לפי רצונו. הוא שואל את בטי שאלות אין־ספור, לומד את פרטי המיקרה, ומוסר לה את המידע הדרוש.

האם מאושרת. שוב חוזרת לעצמה לימים אחדים. למזלה חלה הפוגה קלה במחלה. אולי היא לא תיקח את הכדורים? – תמהה הבת. אך האם אומרת לה בשימחה גלויה, אני יכולה לבלוע! במרץ שהזכיר ימים טובים יותר, מסדרת האם את ניירותיה, מכינה את הכל. "אני האשה המאושרת בעולם, על שאני יכולה לעשות את זה", היא אומרת.

"שעתיים לפני שאמי המיתה את עצמה, הבחנתי שהיא התאפרה. אמא תמיד דאגה להיראות במיטבה. זו היתה דרכה. זו גם היתה דרכה למות – לא כשהמוות קרא לה, אלא כשהיא קראה למוות", אומרת הבת.

"מישאלתה האחרונה" הוא ספר מאוד בעתו. עוסק בבעייה בוערת. בתקופה שהרפואה המודרנית התפתחה כל־כך, עד שהיא מסוגלת להאריך חיי־אדם מעל ומעבר לרצונו או ליכולתו לעמוד בהם, עדיין המוסר האנושי, ובוודאי החוק, מפגרים פיגור רציני אחר המדע. עד תקופתנו היתה הבעייה היחידה של הרפואה איך להאריך חיי אדם. עכשיו, כשיודעים להאריך את החיים במידה רבה, התעוררה בעייה חרשה: לא תמיד זה רצוי ונכון. להאריך את החיים – כן, אבל בכל מחיר? גם במחיר עינויי־תופת? גם כשהאדם כבר מת־חי? אין טעם במוות איטי, אומרת האם לבתה. למי זה יעזור אם אמות לאט? לו זה היה מועיל לילדים שלי, הייתי מוכנה. בשביל הילדים שלי אעשה הכל. כל אמא היתה עושה זאת. אבל זה לא יעזור לאיש. להיפך.

אידה רולין מעלה בעייה מוסרית, בסיסית: מהי זכותו של אדם לא רק לחיות לפני רצונו וערכיו, אלא גם למות לפי רצונו וערכיו?

קירבה מחודשת

נושא שנוי בוויכוח, אך נושא שעולה לחדשות לעתים קרובות יותר ויותר. במוקדם או במאוחר תצטרך החברה לשקול מחדש את משמעותו של המוות בתקופתנו ולהסיק מסקנות.

הספר לא יוצא בזכות התאבדות לשמה. להיפך. הן הבת עמצה חלתה בסרטן־השד, נותחה והבריאה. זהו ספר שנכתב בכאב רב ובאהבה עמוקה. ספר שמתאר יחסי בת־יחידה לאמה דרך אהבה, קירבה, שינאה, חיפוש עצמאות, התנערות מתלות, קירבה מחודשת, ידידות ואהבה.

לא ברור עדיין אם תהיינה לספר זה תוצאות משפטיות. במאה ה־19 נחשבה ההתאבדות פשע. באנגליה, טיפלו במתאבדים שניצלו וכשהבריאו – תלו אותם, מתוך הנחה דתית שאין לאדם הזכות לסיים חיים השייכים לאלוהים. בימינו נראה, שהחיים שייכים יותר לרופאים מאשר לאדם עצמו, התלוי להלוטין בחסדי הרופאים ובהחלטותיהם. בתקופתנו, כשכל־כך הרבה קבוצות נלחמות לזכויות מלאות, אולי הגיע הזמן להחזיר לאדם את זכות ההחלטה גם על מותו.

תעשיית הנעליים בישראל

תעשיית הנעליים בישראל

מאת: ע. סיני

מי שמכיר את ענף הנעליים בישראל רק דרך כלי התקשורת רק נדמה לו שהוא מכיר את הענף, וזאת משום שהתקשורת ע"פ טבעה מתעניינת רק במה שיוצר סיפור מרעיש, שכולו קולות וברקים, מין מרדף משוגע אחרי סיפור משוגע.

התקשורת רצה ואצה כל השעות אל העכשיו הרעשני.

שמתי לעצמי מטרה ללמוד וללמד על הנעשה בשטח זה וע"כ כיתתי רגלי אל התעשייה, אל משרד המסחר והתעשייה אל התאחדות התעשיינים בענף הנעליים ומצאתי כי מאז שהחליטו המשרדים הכלכליים לצמצם באורח דראסטי את יבוא הנעליים שגשגה התעשייה המקומית בענף הנעליים, והושגה המטרה לחסכון דולרים לקופת המדינה, ויצירת מקומות עבודה נוספים.

אחד המפעלים מן היפים והמתועשים בענף – מפעל דאלאס ברמלה – מפעל בעל ציוד ממוחשב, אלקטרוני, המנפק 1000 זוגות ליום. הידע שנרכש באיטליה והציוד החדשני מאפשר ליצור כאן מגוון של כ־51 מודלים אופנתיים העומדים בתחרות הבינלאומית. "הסניקרס של סולו" המיוצרות במפעל דאלאס ברמלה הם נעליים אופנתיות ומיוחדות במינן, אפשר לומר כי הם שם דבר בהנעלה אופנתית לנשים וזאת הוכח בביקוש הרב שיש לנעל בקרב נשות אנגליה, גרמניה, ארה"ב ועוד מדינות אליהן מייצא "מפעל דאלאס" ברמלה.

הסניקרס מיוצרות כ־4 חומרים עיקריים: גפת עור, גפה סינטטית, גפות זמש, וגפות בד־תחרה.

במשרד המסחר והתעשייה נאמר לי כי "מפעל דאלאס" הוא מפעל מאושר שהוקם לייצר ולייצא "נעלי סניקרס" לנשים לנערות ולילדים לחו"ל ואנו שמחים שהמפעל מצליח לעמוד בדרישות השוק הבינלאומי. החברה רכשה זיכיון בינלאומי לייצור נעל המאווררת את עצמה הנעל היא בעלת סוליית פטנט ואושרה ע"י מכון הנעל בקליפורניה שבארה"ב כנעל בריאות.

יש הרואים "במפעל דאלאס ברמלה" כיום ראש חץ של נבחרת יצרנים במסגרת מכון הייצוא, המפעל השתתף השנה בתערוכה G.D.S. בדיסלדורף שבגרמניה וכן בתערוכה החשובה שהתקיימה בינואר 86 בבלקפול באנגליה.

פאב — יבואני ויצרני ציוד

חברת "פאב" קיימת זה 26 שנה. והיא בעצם המובילה והגדולה בתחום הייצור והיבוא בתעשיית הנעליים והעור. בעלי החברה הצעידו את חברתם קדימה וכיום הם יוצרים קשר עם השוק הבינלאומי באמצעי קומוניקציה מהמתקדמים ביותר — טלקס, פקסימיליה — וזאת לנוחות הצרכן.

החברה מייבאת ציוד מתוחכם — מהשורה הראשונה בעולם — של חברות ידועות גדולות ואמינות כמו חברת "דסמה"

חברת I.C.I הטובה בעולם בייצור פוליאוראתן לתעשיית הנעליים. חברת CERIM המייצרת מכונות מתיחה במיחשוב מתקדם ובדיוק המבוקש.

מכבשים אלקטרו הידראוליים מהאמינים והטובים ביותר מחברת "אטום".

לכל הציוד המיובא יש גיבוי של שירות ואחזקה שוטפת ע"י מיטב הטכנאים שהוכשרו בחו"ל, צוות ותיק ומיומן מצוי במחלקה הכלים של החברה, ומובטח לך שתקבל שירות טוב ואמין. חברת "פאב" מייצרת תבניות לנעליים והזרקה סוליות, כלי חיתוך לעור, בד, ותחליפיהם.

נעלי מטרו

המפעל – בנוה־שאנן – מייצר נעלי נשים אופנתיות הידועות בשם "נעלי מטרו".

כאן תמצאי נעל באיכות טובה ובגימור דייקני הודות לעבודת יד מומחית מתחילתה ועד סופה.

בעל המפעל גאה להציג בפני תעודות רבות המעידות על קורסים והשתלמויות בעיצוב הנעל, הידע שנרכש מסייע בידי בעלי המפעל ליישם תיאוריות שונות המתחלפות חדשות לבקרים, ולהעמיד אותך על נעל אופנתית.

נעלי בילבי – נעלי איכות לילדים

מביקורי במפעל התרשמתי שנעלי הילדים המיוצרות כאן, מחייבת מומחיות מיוחדת, וזאת משום שיש לקחת בחשבון שנעלי ילדים צריכות להיות גם חזקות וגם אופנתיות.

"נעלי בילבי" המיוצרות במשענת אורטופדית תיקנית עומדות היטב בתחרות השוק הבינלאומי וזאת עפ"י מידע שקיבלנו, הטיב והאיכות מצדיקים את הביקוש הרב שיש לנעלי בילבי בארץ ובחו"ל.

ג. בסן – יצרנים ויבואנים לתעשיית הנעליים

חברת "ג. בסן" ידועה ומוכרת זה 22 שנה בענף תעשיית הנעליים כיבואנית בלעדית של מכונות מתיחה וציוד חיתוך ממוחשב, של חברה SCHON בגרמניה. כן מייבאת החברה מכונות הזרקה וכל ציוד עזר הקשור בתעשיית הנעליים.

החברה מייעצת ומתכננת הקמת מפעלים וברכישות ציוד, ומספקת שירות ותחזוקה לכל הציוד הנמכר על ידה. עיסוק נוסף של החברה הוא בייצור אביזרים לתעשיית הנעליים כגון רפידות ואחוריות (בתי עקב) בשיטות חדישות ומתקדמות ביותר.

רשת אטרנה – נעליים בשיווק ישיר

חברת "אטרנה" היא היצרנית והמשווקת הבלעדית בישראל של נעלי רומיקה החברה מפעילה רשת חנויות עצמאית ברחבי הארץ, בכל הרשת תמצא מדיניות אחידה של שיווק ישיר ומחירים מועדפים, הם מאפשרים לך הצרכן, לרכוש נעלי איכות במחיר סביר וללא פער תיווך.

לאחרונה חתמה "אטרנה" הסכם עם "חברת רומיקה" הבינלאומית על פיו הוקנו לאטרנה זכויות הייצור והשיווק בלעדית בישראל, וכן זיכיון שיווק בארה"ב, עם פתיחת הסכם הסחר [illegible] ארה"ב מתכוונת אטרנה [illegible] ביר את הייצוא של נעלי [illegible] קה לארה"ב [illegible] רומיקה ראגו להגדיל [illegible] הייצור בארץ, [illegible] רמה טיב ואיכות, [illegible] בספי הייצור שלהם [illegible] כדאי לזכור - "נעלי [illegible] נמכרות אך ורק [illegible] "אטרנה" ברחבי הארץ. זוהי הרשת הגדולה [illegible] לנעליים באיכות [illegible] ובמוניטין עולמי.

נעלי שמואל – נעל אורטופדית

במפעל זה מתמחים בעליו [illegible] שנה בייצור נעל [illegible] אורטופדית, בייצור נעל ספורט אלגנט. כמו כן תמצא כאן נעלי גברים, סנדלים לנערות [illegible] ונעלי רחוב לנשים.

כל הדגמים המיוצרים כאן הם בטיב ובאיכות טובה, והם עומדים בתחרות הוגנת בדגם המיובא לארץ ע"י חברות שונות. וזאת משום שכאן מושם הדגש על נוחיות הנעל הנמצאת בשימוש יום יומי – וללא כאבים –

את "נעלי שמואל" המיוצרים בטיב ובאיכות – עם גפה עליונה מעור – תמצאו במשביר וכן ברשתות השיווק הגדולות

קסנדרה – זה נעל

מפעל קסנדרה בת"א מייצר במומחיות רבה נעלי נשים ספורט אלגנט, הנעל מיוצרת בגפה עור, סוליה סינטטית ובעיצוב אלגנטי אופנתי. את "נעלי קסנדרה" האופנתית תמצאו לא רק לרגלי הדוגמניות המקשטות ירחונים וחוברות צבעוניות בעולם האופנה אלא גם ברשת חנויות אטרנה היוקרתית ובחנויות המובחרות בכל רחבי הארץ. בעלי המפעל מסרו לי כי קניינים בחו"ל החלו להתעניין "בנעלי קסנדרה" ובקרוב נתחיל לייצא את הנעל האופנתית לחו"ל.

נעלי קפלה

המפעל "נעלי קפלה אופנת נעליים" נוסד לפני 25 שנה ע"י עמרם אלבו שהצליח לנהל ולהכין את הייצור בפעל במומחיות רבה.

המפעל — קפלה אופנת נעליים — מתמחה בייצור "נעלי פקיר" המומלצות ע"י רופאים ורפלקסולוגים והוא הראשון בארץ שהחל בייצור "נעלי פקיר" כמו כן ממשיך המפעל בפיתוח של נעלי בית קייציים באותה טכניקה ייצור בלעדית של הקבקב החורפי אשר יצא להם שם בתעשיית הנעליים בישראל.

המפעל מייצר נעלי ים, וקבקבי ים, ובית, מכל הסוגים ובכל המידות כאשר הדגש מושם על נוחות הרגל. את "נעלי קפלה" הטובות והייחודיות תמצאו בחנויות בכל רחבי הארץ.

נעלי סופר מרינה

מפעל "סופר מרינה" – יצרן נעליים אלגנטיות, ונעלי ספורט אלגנט, מנוהל בידי ציון עמראני המצוי בענף הייצור למעלה מ־20 שנה.

על מנת לתת תנופה וקשר יותר הדוק עם איטליה הצטרף למפעל אחד היבואנים הבולטים בחומרי גלם ובמודלים – מר מנשה רוזנפלד – הודות לו הגיע המפעל למצב שמלבד כוח הייצור המקומי, הנעל היא כולה איטלקית מהמודל האיטלקי המקורי ועד חומר הגלם מפעל "סופר מרינה" עובד באופן ישיר עם מודליסט איטלקי מן השורה הראשונה בעיצוב נעל איטלקית.

המודליסט שמפעלנו מצוי איתו בקשר, מספק ידע ועיצוב לחברות המייצאות לארה"ב ובכוונתנו להיעזר בו בעתיד הקרוב, לייצא נעלי "סופר מרינה" לשוק הבינלאומי.

נעלי שגית – כפפה לרגלייך

כפפה לרגלייך היא אינה רק סיסמת פרסומת בנוסח "האיש שנולד עם נעל ביד". כאן בנעלי שגית יאמרו לך בעלי המפעל כי: ההתמחות שלנו בסגנון מיוחד של נעלי עור בסולית עור, מתבצעת בתפירת יד, וזה מאפשר לנו לייצר נעל שהיא כפפה לרגלייך.

המפעל מפיק לקחים רבים מנסיונו העשיר של מנהלו המצוי בשטח ייצור הנעליים זה 35 שנה.

זה מקנה לו יתרון בהכרת השוק, ובצריכת המוצר המוגמר והמבוקש תוך הקפדה מקסימאלית על גימור מושלם, אלגנס, ועיצוב מיוחד.

כל המצוי בתעשיית הנעליים בישראל יאמר לך כי יהודה של הנעל המיוצרת כאן היא "נעל שכולה עור" – נעל המאריכה ימים – עקב הביקוש הרב לנעלי שגית החליטו בעלי המפעל לפתוח "חנות מפעל" לשרות הלקוחות במבחר עשיר של נעלי וסנדלי קיץ 86 אופנתיות.

נעלי יונה

מפעל "נעלי יונה" נוסד בארץ בשנת 1934 לאחר מוניטין שנרכש במשך 24 שנים בגרמניה המפעל מייצר נעלי גברים ונערים עם תמיכה אורטופדית ועקב אורטופדית.

בנעלי יונה תמצא את החלק העליון בנעל, את הבטנה, ציפוי הרפידה, כולם עשויים מעור אמיתי בלבד. הנעל המיוצרת כאן היא תוצר של ידע רב שנרכש במשך שנים רבות.

בעלי המפעל תרמו ותורמים מנסיונם הרב לאיכות, לטיב, ולעיצוב הקלאסי של הנעל.

עמידתם בשורה הראשונה בארץ במשך 53 שנים היא ההוכחה הברורה לשביעת רצון הלקוחות ברשתות השיווק הגדולות.

תעשיית הנעליים בישראל

מאת: ע. סיני

לא רבים יודעים כי בארץ יש חלק גדול מאוד לתעשייה הזעירה בענף הנעליים. למשל: ייצור הנעל האלגנטית היא כמעט תוצר בלעדי של אותם בתי מלאכה קטנים, שכמותם יש כ־1000 מפעלים קטנים המעסיקים בין 5–10 עובדים, ועבודתם היא עבודת־יד בייצור נעל אלגנטית.

כ־75 אחוז מבתי מלאכה אלה נמצאים באיזור ת"א־יפו. נפגשתי עם הנציגות שלהם – התאחדות התעשייה הזעירה בענף הנעליים – וביקשתי לשמוע – ולהשמיע – מזווית ראייה של יצרנים כמעט בלתי ידועים לציבור על בעיות הענף.

הם כמו מסתגרים, אינם נחשפים – כעבד ישאף צל – וזה למרות שהם היצרנים הכמעט בלעדיים של המוצר הנקרא בפיהם – "הנעל האלגנטית".

שאלתי את יהושע עזר יו"ר הענף בהתאחדות: מדוע אין ענף הנעליים מייצא את תוצרתו לחו"ל? האם השוק המקומי אינו קטן מכדי להשביע את הארץ?

יהושע עזר: את השאלה הזו יש להפנות למפעלים הגדולים בענף מפעליהם מתועשים, יש להם ציוד, כח אדם.

נעלי מארש
(נעלי מוריס ונעלי רביט לשעבר)
* מכירה בסיטונות לנעלי ילדים
* נעלי גברים (מעור ופוליארתן)
* סנדלים
* נעלי נשים – אלגנט
נעלי ספורט – בכל המידות
סוכנות ראשית:
רח' הנכנים 17 חיפה, טל. 04-523854
המפעל:
רח' שמעון הצדיק 19 יפו, טל. 03-835515
נעלי מארש
עליון עור: סוליה פולי

ESPADRILLE AZAR
אספדריל עזר
* יצרני נעלי בד עם סולית חבל מיוטה
בשלל צבעים (לפי ידע צרפתי)
* קפקפים אופנתיות
* נעלי רפיה
המפעל: רח' בן עזריה 3 יפו טל: 03-837603

Metro Shoes Factory
נעלי מטרו
יצרני נעלי נשים אופנתיות באיכות ובטיב מעולה

חנות המפעל: ההגנה 10 פ"ת טל. 911256
המפעל: נוה שאנן 16/א' ת"א טל. 381826

נעלי קסנדרה
Kassandra
להשיג בחנויות המובחרות

יצור נעלי נשים
ספורט אלגנט
באיכות ובטיב מעולה
המפעל: רח' בן עטר 31 ת"א טל. 03-824221

"ורד" חמרי גלם לתעשיית נעליים בע"מ
יבוא
ייצור
ושווק
וכלי עבודה
לתעשיית
הנעלים.
רח' 338 מס' 1 יפו, 68027
טל' 832658
TELEX 341118, 6372 EXT

נעלי בילבי
נעלי בילבי
יצרני נעלי ילדים וילדות
מבחר נעליים וסנדלים
לבריאות הילדים
עם משענת אורטופדית
באיכות מעולה

רח' שוקן 11 ת"א טל. 03-822058

פאב
FAB
פאב שירותי הנדסה
שרותי הנדסה
* יבוא מכונות לתעשיית העור והנעליים.
* יבוא מכונות "דסמה" להזרקה ישירה פי.וי.סי. P.V.C פוליאוריתן וגומי.
* יצור תבניות להזרקה
* יצור סכיני חיתוך (טבעה) וכלים אחרים.
* סוכני החברות הגדולות בעולם של ציוד וחומרים.
* מחלקת שירותים (שיפוצים • תיקונים ואחזקה שוטפת).
החברה: רח' שמעון הצדיק 19
יפו טל. 03-828347 831058

אור טופדי
Samuel Fxcivil
SHOES
נעלי
יצרן נעליים אורטופדיות
לנשים

I ♥ Israel
* קבקבים
* מגפיים
* נעלי קפר
* סנדלי גברים (קליפורניה)
* סנדלי אצבע
להשיג במיטב החנויות בארץ
המפעל: בני ברק 20 ת"א. 371515, 374631

CAPLA קפלה
אופנת נעלים
יצרני קבקבי פקיר
מעור
נעלי מסג' — מומלץ לפעילות תקינה של מחזור הדם.

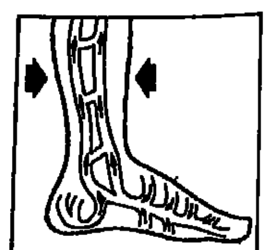

* נעלי בית קייצים – המשך ללהיט "קפלה" החורפי
* נעלי הזרקה מפי וי סי אופנתיות לנשים לנערות ולגברים
* נעלי ים מכל הסוגים
היצרן: טרמוסול — תעשיית סוליות עקבים ונעלים בע"מ
רח' יפת 31 יפו טלי: 838019, 03-829778

חסכו את פער התיווך
קנו ברשת חנויות המפעל
אטרנה - רומיקה

Eterna
אטרנה
רשת חנויות נעלים שווק ישיר
נעליים לנשים וגברים
איכות אירופאית מוניטין עולמי
ROMIKA
אטרנה – יצחק שדה 38 ת"א • אטרנה – דיזינגוף 138 ת"א • אטרנה – מוהליבר 1 פ"ת • אטרנה סמולנסקין 10 נתניה • אטרנה – סוקולוב 57 הרצליה • אטרנה – שד' ירושלים 14 רמת־יצחק • אטרנה – רב' עקיבא 31 ב"ב • אטרנה – בן־יהודה 2 ר"ם • אטרנה – יפו 97 י־ם • אטרנה – רוטשילד 46 חדרה • אטרנה – הרצל 38 חיפה • אטרנה – בלפור 57 חיפה • אטרנה – הרב לוין 1 עפולה • אטרנה – קקל 131 ב"ש • אטרנה – רח' ירושלים 110 צפת.

המדור נערך ע"י "מדורי פירסום" רח' תושיה 6 ת"א טל' 330420, 339180, 339383, 339336

מרינה עולה על גלגלים

(המשך מעמ' 18)

לאחר שנות המתנה, ורכש מונית. בשל גילו המבוגר הזדקק לסיוע בעבודה. תחילה העסיק נהגים שכירים, אך מהר מאוד גילה כי הם מרמים אותו ולכן פיטר אותם. מרינה, שבינתיים התגרשה מבעלה, אמרה לו „אני אעזור לך". כך החל הרומן שלה עם המונית.

היא נגשה למשרד הרישוי. שם הביטו בפליאה בגברת הצעירה, בעלת המיבטא הרוסי, המעוניינת בקורס נהיגת מונית. הם לא הבינו מה יש לבחורה משכילה שכמותה למצוא במונית. מרינה התעקשה, עברה את המסלול הבירוקרטי הארוך, שכלל בדיקות והרבה הרבה טופסולוגיה, עד שאושר לה הקורס.

מרינה היתה מאוד אטרקטיבית בקורס, שארך כמחצית השנה (התארך בגלל חגים). חבריה ללימודים לא האמינו לה ושאלו אותה כל העת „האם באמת תעבדי על מונית אחרי הקורס?". מרינה ענתה בחיוב, אך בסתר ליבה היה לה קשה להאמין כי תעשה זאת. והיא הפתיעה גם את עצמה.

באחת הנסיעות הראשונות שלה לקחה תייר קשיש מירושלים לתל-אביב. וכאן אירע לה מיקרה, הנותן אולי תמונת-מצב של נהגת-מונית מתחילה. זה היה ביום ו' אחר-הצהריים. במהלך הנסיעה אירע תקר בגלגל. מרינה לא הכירה את הרכב ולא ידעה כיצד מחליפים צמיג. לכן הושיטה יד לעזרה. זו היתה השעה שבה כל עם ישראל ממהר למחוז-חפצו, אף מכונית לא עצרה כדי לסייע לה.

מרינה איבדה את העשתונות. התייר הקשיש שראה אותה במצוקתה, ביקש לעזור לה. הוא הרגיע אותה, ועזר לה למצוא את הצמיג הרזרבי, שהיה מתחת למרבד בתא-החפצים. מרינה לא ידעה כיצד שולפים אותו החוצה. התייר ניסה לעזור שוב, והצליח. כיוון שלא היה בכוחו להרים את הצמיג ממקומו ולהוציאו החוצה. הוא ניענע את הצמיג פעמים רבות עד שהצליח להפילו ארצה. לאחר מכן גרר אותו עד לצמיג המפונצ'ר. לשלב הבא היתה זקוקה לכלי-עבודה. גם כאן היה הנוסע בעל תושייה והצליח למצוא אותם. לא לפני שחטף חבטה עזה בראשו ממיכסה תא-החפצים.

נימוס של נהגים

בשלב זה התייר הרים ידיים. הוא לא היה מסוגל לבצע בעצמו את החלפת הצמיג. הגיל עושה את שלו. מרינה הנואשת ירדה לכביש (ת"א-ירושלים מהיר), עמדה במרכזו ונופפה בידיה לעבר כלי-הרכב העוברים. קיוותה לסיוע מאחד מהם. הם, לעומת זאת, לא עצרו. רק צפרו נרגזות לעבר הצעירה שסיכנה את עצמה וכמעט סיבכה אותם בתאונה. אך נראה שהעקשנות משתלמת בסופו של דבר. לאחר זמן קצר עצרה מונית, שכמעט פגעה בה, בהיסטריה. נהגה יצא מתוכה בעצבנות ושאל „של מי לעזאזל המונית הזאת. מה קורה פה?" מרינה ענתה, „אני הנהגת של המונית. קרה לי פנצ'ר ואני לא יודעת להחליף גלגל." הוא הביט בה נדהם ואמר „...את הנהגת? ומי האדם הזה?" הוסיף ושאל בהצביעו לעבר התייר, שחולצתו הלבנה היתה מכוסה בכתמים שחורים, ידיו מזוהמות וסימן ארום וגדול, סמל למכה ממכסה תא החפצים, עיטר את פדחתו. „זה הנוסע שלי", ענתה לו מרינה. הנהג חייך וביקש לשמוע את סיפור המעשה. לאחר מכן החליף, בעידוד של כול נוסעיו שנהנו עד מאוד מהמחזה, את הצמיג.

כאן לא הסתיים הסיפור. מרינה לא הכירה את תל-אביב ולא ידעה כיצד תביא את התייר למלון שאליו ביקש להגיע. עם התקרבה לעיר פגשה למזלה שוב את נהג המונית שסייע לה קודם לכן. הוא שמע את בעייתה ומייד בא לעזרתה. לא לפני שגייס לעניין נהג-מונית אחר. השניים התמקמו משני צידי המונית שלה והובילו אותה בנסיעה כלאחר כבוד למקום מבוקשה. ג'נטלמניות של נהגים.

זה היה מיקרה אחד, שתועד ביומן „נהג המונית" שלה כמו כל המיקרים האחרים. במהלך שנתיים של עבודה על מונית אירעו לה מיקרים אחרים, חלקם פחות נעימים. כמו זה של צעיר שנמלט בלי לשלם, צעירים אחרים שניסו לגנוב כסף מקופסת המטבעות הצמודה למושבה, או אותו תייר שבתום הנסיעה אמר לה „I WILL NOT KILL YOU, BUT I WILL NOT PAY YOU". מקצוע מסוכן. מרינה מודעת לזה ולכן עובדת רק בשעות היום. כמו לכל נהג-מונית גם לה יש „נשק אישי" — ספריי לניקוי תנורים... לדבריה יהיה זה מאוד לא נעים אם מישהו יחטוף זאת בעיניו. בינתיים אף אחד לא זכה לתענוג.

יש ייסורי-מצפון

מרינה אומרת כי אין לה שום ריגשי-נחיתות מעבודתה זאת. „בעת העבודה אני מרגישה כמו בפורים. אני פשוט מתחפשת לאישיות אחרת. לאחר העבודה אני חוזרת לביתי, תשושה לחלוטין, ונעשית שוב אני עצמי, מרינה".

ומה עם גברים, האם הם מנסים להתעסק איתך במהלך הנסיעה?

„זה קורה. אני מריחה את אלה שינסו. הדבר נעשה בדרך-כלל בתום הנסיעה, ואז אני מחכה בסבלנות עד שהבחור ירד מההצעות שלו ויצא מן המונית. בינתיים ממשיך המונה לעבוד, והוא משלם על כל הזמן הזה", אומרת מרינה. „כדי למנוע זאת אני משתדלת להגיע לעבודה בלבוש פשוט וצנוע, ג'ינס וסוודר בדרך-כלל, ללא איפור. אני לא רוצה סיפורים, אלא רק לעבוד", היא מוסיפה.

מרינה עוברת כיום קורס למורי-דרך של משרד-התיירות. בעוד כשנה תסיים את הקורס ויש לה תוכניות מיוחדות בנושא. היא מעוניינת להביא ארצה קבוצות של יהודים מבריה"מ שנשרו בדרך והגיעו לארה"ב, קנדה וחלק ממדינות אירופה, להכיר להם את הארץ ואולי לגרום להם לעלות. „ליהודים הללו יש ייסורי-מצפון, אך הם חוששים להגיע ארצה. נדמה להם כי אם יבואו יתפסו אותם ולא יתנו להם לחזור. אנסה להידבר עימם כשיגיעו לכאן לטיול", אומרת מרינה. „עשו דברים יפים במדינה הזאת. חשוב כי נראה להם אותם", היא מוסיפה. נראה כי האידיאליסטים עוד לא פסו מן הארץ.

משחקים בין החומות

(המשך מעמ' 7)

אחרת לא היה יושב בבית-הסוהר. הוא שואל אותי כל הזמן על איזו מיטה הוא ישן, ואיזה אוכל הוא מקבל. בשנות חייו הראשונות היתה ליוחאי איוושה בלב, עכשיו היא הפכה למום. פעם, בהתקף של כעס וגעגועים לאבא, הוא שבר לעצמו את האשכים", אומרת חנה הצנומה בעלת הלחיים השקועות.

לפי הקריטריונים, לא נכלל יוסי, תושב באר-שבע, בקבוצת האסירים שקיבלה את צ'ופר ההשתתפות במישחקייה. הוא בא לקצינת החינוך בכלא וסיפר על קשייו עם יוחאי, על הקשר שאובד לו. יוסי צורף למישחקייה, ועכשיו מחכה יוחאי למיפגש הדו-שבועי עם אבא, ואומר: „אנחנו בכלל לא הולכים לבית-סוהר, אנחנו הולכים לשחק." הפאזלים, חוברות-הצביעה ועבודת המאסטר של עדינה תמיר, שממנה החל כל הסיפור, שינו כמעט את חייהם של משפחת בן-סימון, שלהם עוד ילדה בת שלוש, מיכל.

במיפגש האחרון שנערך סמוך לחג הפורים, נכונו לילדים גם הפתעות בשעת המישחק. אבא-יוסי ואבא-אלי, אבא-נחמן ואבא-ז'אק, הכינו להם מישחקי הרכבה מבעוד מועד. הם קישטו אותם בכל הצבעים האפשריים, עליזים במיוחד, ועטפו אותם בצלופן מרשרש. כל מה שנותר זה למצוא שם למישחק, ואת זה יעשו ההורים והילדים ביחד, במיפגש הנוכחי. אגב, אבא של שירלי ושני הכין שני מישחקים, שלא תהיה קינאה. לא כולם חשבו מראש כמוהו, גם לא המדריכות, עכשיו ילמדו.

ביחד, על רקע קישוטי-פורים על הקירות, אוזני-המן בצלחת, ישבו ומצאו שמות. „הליצן העליז", „הליצן וחלקיו", „הליצן השובב" וכך הלאה. המקוריות זה לא מה שחשוב. רק מוניר ג'ומעה, אסיר מיפו השפוט למאסר-עולם, קרא למישחק-ההרכבה שלו „ברוך". למה? כי אשתו והילדים עשו לו ברוך. בכלל לא הופיעו.

ההורים שומרים על פאסון. עושים כל מה שהילדים מבקשים. „מחדגר", אומרת קצינת החינוך, „שהמיפגש הזה ינוצל באופן טבעי כדי ללבן עניינים בין ההורים: כן שילמת חשבון-חשמל, לא שילמת חשבון-חשמל. אבל למרבה ההפתעה, מרוכזים כולם בילדים. האסירים מיישמים את המטרה שלשמה הפגישו את כולם.

כשמגיעה השעה להיפרד, אוספות רונית ואורנה את המישחקים מהשולחנות, ועדינה עומדת במרכז החדר ושואלת בקול ובאינטונציה של גננת: היה לכם טוב חמודים? גם לאבא שלכם היה טוב? נכון שהיה טוב לכולם?

טוב? לא צריך להגזים. אבל גם תשעים דקות של מישחקי-ילדים, כשאפשר גם להריח מקרוב את הבושם של האשה, זה כמו זכייה קטנה בלוטו למי שכבר ממילא הפסיד.

hadar רהיט נהדר! עם עיצוב "יהודי" בלעדי בשיטת מודולרית 03-5516292
יצור ושיווק חדרי ילדים ונוער

אד שיווק והפצה בע"מ - לשעבר ר.י.ח.ן
אביזרים, כיסויים למערכות קול למכוניות ת"א. דרך פתח-תקוה 70 טל. 377395
מבצע! סט כיסויים מחודר טורבו 75 ש"ח

מוסך שרם * מכון מוזוז
פחחות אגזוזים ורדיאטורים
רח' שלמה 16 יפו-ת"א 03-826974

סוכנות Ford גבעתיים
אחים לוי מוסך שרות מורשה מטעם פורד

סובארו חולון
יורשת יפנאוטי
* מבצע - לשיפוצי מנוע!

אומן ריהוט משיש וגרניט
שיש וגרניט למטבחים וחדרי אמבטיות

א.א. שיש ("בהטי")
גרניט שיש למטבחים באיכות מעולה

שישון המבחר הגדול בארץ
גרניט ושיש למטבחים

סלע שיש
יבוא ושיווק גרניט למפעלים מתקבלות עבודות

שיש אביטל בע"מ יבוא ושיווק שיש וגרניט למפעלים.

יוסף קופיטו ושות' PRIMA MAKO STARK
נחלת בנימין 161 ת"א

אינגליזינה בייבי
עגלת היוקרה מס' 1
מבצע קיץ חד פעמי
עגלת טיול ושכיבה + סל למצרכים
אנגליזינה 90 שקל חדש
המבצע עד גמר המלאי
המכירה אצל היבואן:
דאו דאו בע"מ ארלוזורוב 1 ר"ג
טל: 03-733386, 729130, 733106

בניס קייטרינג כשר
קייטרינג מס. 1 בישראל
במפעל: 304833 במשרד: 397021

רכב קור בע"מ
מבצע לקראת פסח
מקררים, מקפיאים מסחריים לפי הזמנה, יבוא מקררים ומקפיאים בכל הגדלים. ניתן לרכוש בתשלומים ל-5 שנים (ליסינג)

סופר קרמיקה 2000 בע"מ
יבוא ושיווק של כלים סניטריים וקרמיקה

וילרוס א. ברבלט

א.ג.א. לבנין - קרמיקה וכלים סניטריים

שבן-נסים ובניו בע"מ

אולמי מילטון נתניה ובת-ים
נותנים יותר מכולם

אולמי בר אילן
מבצע מיוחד לחוגגי בר מצוה

בלו סקאי אופנת להיט
לכל כיס
איכות אמינות ויופי, תחת קורת גג אחת

בן חור מכון ובית ספר לספרות נשים
בהנהלתן האישית של מגי את אתי

ביג דיל קונה ומוכר עודפי ייצוא סברינה, דלתא וכו'.

FIR אופיר בית ספר לנהיגה

אקדח המחירים הטוב ביותר
100 ש"ח + מע"מ
חינם!

מצודה - א. בידרמן - סוכנות ביטוח
כל סוגי הביטוח במחירים שלא הכרת!

אביטל בע"מ סוכנות לביטוח.

נוקסי

אחים עיני

דודי שמש היוצר

נעלי טרקלין - TRAKLIN

מגן חום

שולחנות פינג פונג
במבחר דגמים
תוצרת KETTLER

כהן ובנו

קורסים מקצועיים ברמה גבוהה לספרות

א. חובלות ושרותים

052-23471

שיטת סלבה

מרקוריוס
כלבו לאופנה האחרונה.
פתוח במוצ"ש
פתוח כל יום 8.30-19.00 ובמוצאי-שבת עד 22.00

אופנת נשים, גברים וילדים
נעלים ובגדי-ספורט
בית-קלקא, דרך פ"ת 116, ת"א. ■ דיזנגוף 68, ת"א

תעשיית הנעליים בישראל

(המשך מעמ' 20)

התעשייה הזעירה במתכונתה הנוכחית אינה בנויה לייצוא. הוא קובע חד משמעית.

שאלתי: מדוע לא יתאגדו מס' מפעלים קטנים לייצוא?

יהושע: אנו מתכוונים לכך. יש כבר תוכניות. אנו זקוקים רק לעזרה ממשלתית קטנה מאוד.

שאול לוי: על האחראים לתת את הדעת בבעיה ראדיקאלית ששמה היבוא מהשטחים, הם עטים על השוק הישראלי הקטן ומציעים זוג נעלים במחיר בין 3-4 $ אנו לא מצליחים לעמוד בתחרות זו, עלות הייצור בשטחים זולה מהסיבות הידועות.

יהושע עזר: כדי שיהא יצוא של נעלים לחו"ל צריכים לח־בור יחד המשרדים הכלכלים והיצרניים ולחות כתף זה לזה. אינטרס המדינה לייצא אינו קטן מהאינטרס של היצרן — ולפעמים הוא גדול יותר — וע"כ המדינה חייבת לעזור לייצרן כפי שמקובל במרבית המדינות המעוניינות לזכות

העקב

מנכ"ל המפעל מר צבי ירון הצעיד את המפעל לאחר ותקן של 35 שנה לפסי ייצור המאפיינים את הקו האופנתי האיטלקי.

העקב הפלסטיק המיוצר כאן בציור מתוחכם ומתקדם ביותר בעולם, הביא כמעט את כל היצרנים בארץ לרכוש את העקבים שהם מאיכות טובה ועומדים בדרישות התקן וזאת כשהוא מקפיד על עיצוב דגמים אינדבדואליים לצרכים של היצרן בארץ.

מר צבי ירון הדגיש בפני כי לא פסח על שום תערוכה או יריד שהתקיימו בחו"ל ובזה רכש לו מוניטין בינלאומי בעיצוב העקב.

ורד בע"מ — חומרי גלם לתעשיית הנעליים

כמעט כל יצרן נעליים בארץ רוכש כאן אביזרים וחלקי הנעלה לעבודתו ולייצורו. ייחודה של החברה בכך שהיא מרכזת הכל תחת קורת גג אחת. חלקו ביבוא, חלקו בייצור מקומי (מדרסי פלדה לח־זור הרפידה, חנוא לחימום סוליות, חומר הדרקה, ועוד)

חברת ורד בע"מ קיימת זה 30 שנה והיא מייצגת חברות מחו"ל ומהארץ בשנים האחר־ונות התייעלה החברה ונכנסה לעידן המחשב, והיום חברת ורד בע"מ היא חברה ממוח־שבת לכל דבר.

כאן כל יצרן נעליים יודע ששירותי החברה הם שם דבר אתה מתקשר ומקבל את הומ־נחך עד לפתח המפעל.

אספדריל — עזר

כ.פעל — אספדריל — נוסד לפני לטעלה מ-20 שנה בעליו התמחו בייצור נעלי בד. קפקפים, ונעלי רפיה. היידע טכניקות ייצור שנרכשו בצר־פת, וזה מאפשר למפעל ייצור נעליים בעלי מודל מבוקש אופנתיות. עם חומרים בעלי איכות טובה מאוד.

נעלי מקסי[ם] — חנות [...] שירות א[...]

ברח' ביאליק [...] חנות נעליים [...] 38 שנים ולא [...] השנה כתואר "[...] דיבי" לשנת 1986. בעצם זהו סיפו[ר] הנעליים הראשונ[...] תה קשורה הסי[...] המדינה כ-1948 [...] היא משרתת נאמ[...] תיה בייצוג [...] בענף הנעליים - [...] נערות עד נעליים [...] אורטופדיות - [...] ובכל המידות. בימים האחרונים [...] מחלקה לנעלי גברי[ם]

נעלי עמרני בע"מ
AMRANI SHOES LTD.
S.M.
SUPER MARINA ★ סופר מרינה
ייצור
★ נעלים אופנתיות אלגנטיות
★ נעלי ספורט אלגנט
★ סנדלים
★ מגפיים אופנתיות
המפעל: קרית המלאכה שד' הרצל 108 ת"א
טל. 03-829791

HAAKEV LTD.
HEELS OND UNI SOLES FACTORIES
T-A jaffa, 6, Simon Hazadik St.
ISRAEL
TEL.825925 טל.
העקב בע"מ
ביח"ר לעקבים וסוליות A,B,S,
ת"א-יפו, רח' שמעון הצדיק 6
ישראל
יצרני עקבים אופנתיים מפלסטיק ועץ

אופנת קיץ 86
נעלי מקסים
1948 — נוסד
ביאליק 37 ר"ג
בנעלי מקסים
תמצאו:
★ נעלי אלגנטיות לנשים
ונערות
★ נעלים ספורטיביות
★ נעלי אורטופדיות
★ סנדלים אופנתיות
יצוג למיטב החברות הטובות בארץ
חדש נעלי גברים חדש
עם יפה עם אחד
החנות: רח' ביאליק 37 ר"ג טל: 721719

ג. בסן - יצרני
ציוד לנעלים ועור
G. BASSAN —
MACHINES FOR
SHOE & LEATHER
IND.
רח' שמעון הצדיק 7 יפו, 61084
טל. 03-825719
7 SHIMON HATZADIK
ST. JAFFA, 61084, TEL
03-831670
TLX 34419 ,GBSAN :טלקס

נינו NINIO
MADE IN ISRAEL
יצרן:
★ נעלי נשים, נערות
אלגנט וספורט אלגנט
★ סנדלי נשים
מכירה בסיטונאות וליחידים בחנות המפעל
המפעל: יועזר 9 יפו טל.
03-821853

קיץ 86
נעלי שגית לקיוניים
SAGIT
כפפה לרגלייך
בשגית ניתן להשיג מבחר דגמי קיץ
★ סנדלי עור + סולית עור + תפירת יד
★ נעלי בד – אופנתיות – למעבר
★ קפקפי רפיה – ביבוא איטלקי
חדש ניתן להשיג בחנות המפעל חדש
וכן בחנויות המובחרות:
תומר-ת"א • לאפיט-ת"א • אטרנה-ר"ג • קומפורט-י"ם
• דויטש-נהריה • טופז פ"ת • חן רחובות • כלנית רחובות
ליחידים
קיץ 86
המפעל:
הקונגרס 42 ת"א טל: 380562

Jona
נעלי יונה
JONA Shoes
כתובת:
רח' הרכבת 38
ת"א
טל-03-372844